

Zoologiske Meddelelser fra Island.

Af
B. Sæmundsson.

XIV.

11 Fiske, ny for Island, og supplerende Oplysninger om andre, tidligere kendte.

(Hertil Tavle III-V).

I 1912 publicerede jeg i nærværende Tidsskrift mine sidste Meddelelser om Fiske, ny for Islands Fauna, 7 i Tallet; nu kan jeg føje 11 til, af hvilke den sidste er fundet i November 1921. Da den sidste af hine 7 blev fundet i 1911, saa bliver dette 11 ny Fiske i Løbet af 10 Aar, hvad der maa siges at være en ret hurtig Tilvækst. Naar det sidste Kvartsekel har været langt rigere paa Nyheder, og jeg vil sige: Overraskelser, paa dette Omraade, end ældre Tider, har det sin Aarsag først og fremmest deri, at der er blevet fisket mere intensivt og paa ny Felter, især større Dybder, i dette Tidsrum, og saa er der blevet passet bedre paa, naar noget nyt har vist sig. Paa den anden Side lader voksne Eksemplarer af et Par Fiskearter (*Zeugopterus norvegicus*, *Gobius* sp.), hvoraf der er fundet pelagisk Yngel, endnu stadig vente paa sig.

De omtalte 11 ny Fiske vil nu (som før) blive anført i kronologisk Rækkefølge.

a. *Benthodesmus atlanticus* G. & B.

I Aaret 1913 modtog jeg ét Eksempel af en Fisk, som blev fundet i Maven paa en Lange, fanget paa ca. 130 m's Dybde paa Selvogsbanken, S. af Thorlakshavn, omkring d. 18de Marts samme Aar. Den havde ligget sammenknækket i Langens Mave og var stærk beskadiget, gaet helt i to paa Midten, Skindet for største Delen fordøjet bort og alle Finner mere eller mindre stærk beska-

diget. Fiskens Totallængde var 95,5 cm + et Stykke paa ca. 1 cm, som manglede, hvor den var brækket over. Hovedets Længde er 15 cm, Afstanden fra Snudespids til Gat 43,5 cm, fra Snudespids til Øjehule 6,5 cm, Øjehulens Diameter 2,6 cm, Legemet's Højde ved Gattet 4,5 cm. Saavidt jeg kunde skelne, var Finnernes Straaleantal følgende: Rygf. 148, Gatf. 101, Halef. 16, Brystf. 12 og 13. Bugfinnerne var helt borte. Af store Tænder paa Kæberne var der 16 + 2 paa den ene og 2 + 17 paa den anden Side af Overkæben, og henholdsvis 17 og 19 i Underkæben. Af Gællebuetænder var der 13 paa første, 8 paa anden og tredje foruden mange smaa og kun smaa paa fjerde Gællebue. Appendices pyloricæ er 6. Da Huden var borte, kunde Farven ikke bedømmes, undtagen paa Gællelaaget, hvor den var stærk sølvglinsende og en mørk Plet foran Øjnene; Mundhule og Svælg var sort. Eksemplaret var en Han med modne Testes.

M. H. t. Artsidentiteten af denne Fisk maa jeg bemærke, at den ikke kan betragtes som sikker, paa Grund af dens stærk beskadigede Tilstand.

Denne Fisk, som er ny for Islands Fauna, er ifølge Goode & Bean¹⁾ for kun kendt i faa Eksemplarer fra Nordatlantterhavet, i Nærheden af New-Foundland, paa Dybder mellem 25 og 208 Fv. En anden Art, *B. tenuis* (Gthr.) er kendt fra Japan.²⁾

b. *Ceratias Couesii* (Gill).

Cryptosaras Couesii Gill.

Ceratias carunculatus Gthr.

(Tavle III).

Af denne Fisk blev ét, næsten ganske ubeskadiget Eksemplar, en 32 cm lang Han, skyllet op i Vestmannø-Havn d. 1ste Februar 1914 og varetaget af Hr. Direktør Gísli Lárusson.

Forudsat, at denne Fisk er artsidentisk med de hidtil fundne Eksemplarer af denne Art, saa maa dette Fund betegnes som meget interessant. Hidtil er der nemlig kun fundet meget faa Eksemplarer, og de er allesammen smaa; et af dem blev taget i Nærheden af Japan (Challenger St. 232), ét ca. 100 miles S.O. af Cape

¹⁾ Oceanic Ichthyology, S. 205—206, Pl. LXIII, Fig. 215.

²⁾ Challenger Reports XXII, S. 37, Tab. VII, Fig. B.

Cod. paa 1686 Fv. (Albatross, St. 2101), det tredje omtales af Goode & Bean Op. cit. S. 492 (Nr. 39483), men uden Angivelse af Findested. Ét blev taget i Adenbugten under „Valdivia“-Ekspe-
ditionen¹⁾ og endelig det femte S. for Azorerne, paa „M. Sars“ (St. 51).²⁾ Alle disse Eksemplarer er meget smaa, 30—67 mm iange, ♂: unge og langt fra at være udvoksne, hvorimod Vestmannø-Eks-
emplaret er langt større; dets Testes er ca. 60 mm lange og indeholder halvmoden Sæd (Spermogonier i livlig Deling); det maa der-
for betragtes som kønsmodent og nogenlunde udvokset. Ellers stemmer det i alt væsentligt (Dimensioner, Finnestraalernes Antal, Rygvedhæng) ret godt overens med Beskrivelsen og Afbildningerne af de ovenfor omtalte Eksemplarer; en Forskel er dog tydelig: de to midterste Halefinnestråler, der, ligesom de to nærmeste, er to-
kløvede, er forsynede med en traadformig Hudforlængelse, som for de førstnævnte Vedkommende er meget lange, næsten ligesaa lange som selve Straalen, og i Enden forsynede med en lille kølleformig Opsvulmning. Disse Vedhæng hverken omtales eller afbildes hos de ovenfor omtalte, unge Individier, hvor de altsaa savnes, eller, hvad jeg snarere vil antage, er faldet af under Fangsten, skrøbelige som de maa være hos ganske smaa Individier.

Af andre Karakterer vil jeg fremhæve, at der er Tænder paa Mellemkæbeben, Underkæbe og Plovben, men de er alle smaa og i enkelt Række paa Kæberne, størst indtil 2 mm og bevægelig fæstede paa Underkæben.

Tentaklens Grundstykke, som vender fremad, er helt nedsænket i Huden. Selv er Tentaklen vinkelbøjet ved Lysorganet („Lanternen“), som er pæreformet og forsynet med 5 korte Traade eller Cirrer; af disse er den midterste længst, af Længde med „Lanternen“, de yderste kortest. Huden er meget rummelig og løst siddende og glat, uden kendelige Forbeninger, undtagen de uparrede Finnestråler og Rygvedhængene (Karunklerne), hvor den er nubret af smaa bløde Papiller. Hudens Farve er ensformig sort, undtagen en hvid Stribe paa „Lanternen“s Overside og dens Cirrer, som ligeledes er hvide. Bughinden er chokoladebrun, Maven udvendig blaasort, Tarmen af sædvanlig lys Farve. Blindtarme

¹⁾ Brauer. Die Tiefseefische der „Valdivia“-Expedition. Wissensch. Ergebn. der Tiefsee-Exp. 1898—99. S. 317, Taf. 15, Fig. 7.

²⁾ Murray og Hjort, Atlanterhavet, 1912, S. 73.

(*Coeca pylorica*) er der ingen af. Fisken var, som alt bemærket, en Han. Testiklerne er glatte og tykt baandformede, ca. 6 cm lange og 1 cm brede.

I Maven var der en Rygsøjle med tilhørende brusket Hjørnekasse af en ca. 12 cm lang, ukendelig Fisk.

Fiskens største Tykkelse er 5 cm; andre Maal kan ses af Afbildningen. Finnestraalernes Antal er: D.¹ 1, D.² 4, A. 4, P. 15 (paa begge Sider), C. 8.

Jeg har ovenfor givet Oplysninger om, hvad man hidtil ved om denne Dybvands-Tudsefisks Udbredningsforhold. Jeg er gaaet ud fra, at alle de omtalte Eksemplarer, paa Vestmannø-Eksemplaret nær, er Unger tilhørende én og samme Art, men hvorvidt dette er artsidentisk med dem, maa Tiden og større Materiale vise. Naar jeg sammenligner forskellige af dets Dimensioner med tilsvarende hos „Valdivia“-Eksemplaret, som er det største af de smaa, saa er der en Del Uoverensstemmelser, som dog maaske kun skyldes Forskellen i Alder og Størrelse.

c. *Rhombus maximus* L. Pighvar.

Det første, mig bekendte, Eksempel af denne for Island nye Art blev fanget paa Trawler „Minora“ af Grimsby paa Selvgobanken d. 20de April 1914, paa ca. 120 m's Dybde. Eksemplaret, som var en 61 cm lang Hun, med halvmoden Rogn, blev foræret til vor Samling af Trawlerens Skipper, som var Islænder. — Siden har jeg faaet to Eksemplarer til: det ene en 54 cm lang, kønsmoden Han, fanget i Faksebūgten (Sviðid), paa 25 m's Dybde, d. 15de Juni 1915, paa Trawler „Islendingur“, opbevares som Skelet i Samlingen. Det andet blev fanget paa Selvgobanken i 1916 (Trawler „Þór“). Foruden disse 3 Individier, som jeg med Sikkerhed véd er taget ved Island,¹⁾ har jeg af en islandsk Trawlerskipper hørt, at han havde faaet den en Gang ved Sydkysten, og jeg har hørt, at den skal fanges dér af og til, baade af islandske og udenlandske Trawlere, uden dog at have faaet noget nærmere at vide derom.

Af disse Fund fremgaar det, at Pighvarren træffes ved Islands Sydvestkyst, om end sjælden; men hvorvidt den virkelig hører

¹⁾ Allerede omtalte i Skyrsla hins ísl. náttúrufræðisfelags, 1913—14, S. 28 og 1915—16, S. 31.

hjemme dér, eller blot strejfer derhen, langs henad Færøryggen, udenfor sit egentlige Hjem, maa jeg lade staa hen. De fundne Eksemplarer har alle været voksne, kønsmodne Individuer, men hvorvidt den gyder ved Island eller ej, véd man intet om; pelagisk Yngel eller Unger i Bundstadiet er hidtil ikke fundne.

d. *Ceratias Holbølli* Kr.

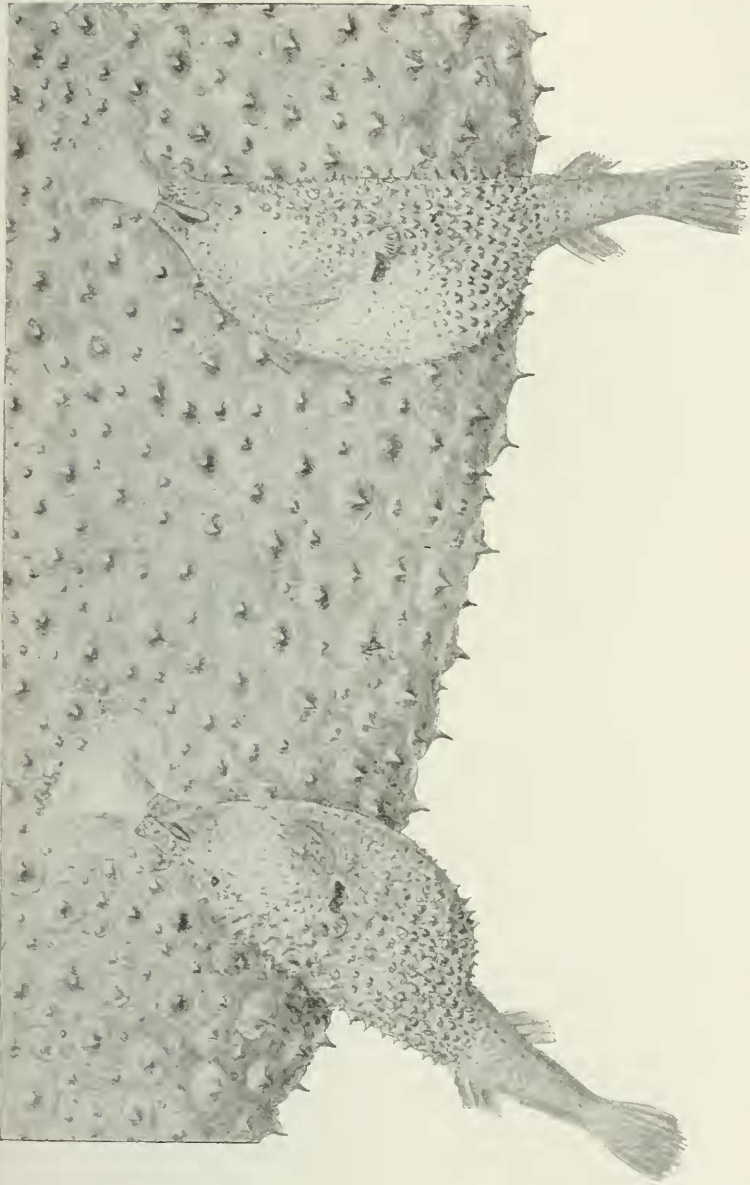
Af denne sjældne og ret imponerende Tudsefisk er der i de sidste Aar kommet to Eksemplarer til vor Samling. Det første af disse blev fanget paa Trawleren „Skúli fógeti“, paa den vestlige Rand af Selvogsbanken, ca. 25 Kvm. S. af Herdisarvík, paa ca. 140 m, i Maj 1914. Fisken, som var fuldvoksen, var blevet temmelig stærk beskadiget af den ublide Medfart i Trawlen, Hudforbeningerne flere Steder skrabet af og de fleste af de lange Halefinnestraaler brækkede og borte. Dens Totallængde kunde derfor ikke bestemmes, men Afstanden fra Snudespids til Halefinnestraalernes Grund var 73 cm. Da ogsaa dens Bughule var blevet aabnet og Indvoldene fjærnedede, kunde Kønnen heller ikke bestemmes.

I Begyndelsen af Maj 1917 blev igen et Eksempel af denne Fisk fanget, denne Gang paa Trawler „Bragi“, paa Selvogsbanken, omtrent samme Sted som det første, paa ca. 120 m's Dybde. Det blev bragt mig i omtrent helt uskadt Tilstand, hvorfor jeg ogsaa kunde maale og undersøge det. Jeg anfører her nogle Maal:

Totallængde.....	103 cm
Største Højde (ved Gællespalten).....	35 „
„ Tykkelse (Nakken)	8 „
Hovedets Længde	25 „
„ Højde (ved Kroppen)	30 „
Afstanden fra Snudespids til Øje	8 „
Øjets Diameter	0,5 „
Gællespaltens Højde	5 „
Afstanden fra Snudespids til Gat.....	45 „
„ „ „ „ D ²	47 „
„ „ „ „ A	48 „
„ „ „ „ C	69 „
Tentaklens Længde.....	72 „
D ² 's Højde	12 „
A's „	12 „
P's hele Længde.....	3,5 „
C's Længde	35 „

Eksemplaret var en Hun, med ca. 20 cm. lange, tykke Ovarier, med en stor Mængde halv-mikroskopiske Æg. I Maven havde den to voksne, nylig slugte Spærling (*Gadus Esmarki*).

Det mest ejendommelige og ret overraskende Forhold ved dette Eksemplar var den Omstændighed, at der paa den højre Side af dens Bug er fæstet to smaa Unger, fastvokset ved deres Snuder, den bageste ca. 27 cm foran Gattet og den forreste ca. 8 cm længere fremme, henholdsvis 3,5 og 5 cm fra Bugens Midtlinie (se Figuren S. 165). Disse Unger, som jeg ved første Øjekast troede var nogle losrevne Hudtjavsere af selve Fisken, er omtrent lige store (8 og 8,5 cm) og i Hovedtrækkene af den voksnes Form og Udseende, saa at jeg anser dem for Unger af denne Fisk (eller i det mindste samme Art); de har Artens ejendommelige tornede Hudforbeninger, som er kraftigst udviklede fortil, paa Siderne og Ryggen helt hen til Øjnene; Øjnene er ganske smaa, relativt af omtrent samme Størrelse som hos de voksne. Straalerne Antal er i de uparrede Finner det samme som hos de voksne, kun kan jeg ikke finde Spor af 1. Rygfinnes Straaler (Tentaklen og den anden); de maa være gaaet sporløst tabt i Trawlen. Hovedet er forholdsvis længere end hos den voksne Fisk (ca. $\frac{1}{3}$ af Total længden), hvad der skyldes den omtalte Omstændighed, at Ungen med Snuden er fæstet til Moderens Bug. Forhovedet (Snudepartiet) er derfor meget afvigende fra den voksnes, idet dette er trukket ud i en „Tryne“. Munden er bagtil aaben, som en ca. 10 mm lang Spalte paa hver Side, mens „Læberne“ er sammenvokset fortil og vokset fast til en ca. 10 mm tyk, rund og blød Papil eller „Patte“, som, saavidt jeg kan se, er vokset ud fra Moderens Bug (paa tilsvarende Steder paa venstre Side er Huden af samme Beskaffenhed, tornet og stram, som andre Steder). Forbindelsen mellem Moder og Unger er kun en ydre, σ : den naar kun til Huden, ikke til Bughinden eller Indvoldene og viser ingen Indflydelse paa Karsystemet. Hvornaar eller hvorledes Larven eller Ungen sætter sig paa og vokser fast til Moderen, har jeg naturligvis ingen Anelse om (thi at Ægget af Hannen skulde blive fæstet til Hunnen, kan jeg ikke tro). Det er mig en Gaade, som det maa være Fremtiden forbeholdt at løse. Heller ikke kan jeg rigtig indse, hvilken Nytte Ungerne kan have af dette Arrangement, thi Fordelen ved et sikrere Ophold her, end i fri Sø, synes at vejes op

Et Parti fra højre Side af Bugen af en *Ceratias Holbølli* ♀ . der har to Unger fæstet paa sig. (Nat. Storr.).

ved Vanskeligheden ved at faa Føden, som nødvendigvis kun kan komme ind igennem Mundvigene, da Munden er lukket fortil.

e. *Mora mediterranea* Risso.

Mora moro Collett op. cit.

Af denne til Torskefamilien hørende og for Islands Fauna ny Fisk blev to Eksemplarer fanget paa Line af en Vestmannø-Fisker paa ca. 250 m's Dybde S. for Bjarnarey, Vestmannøerne i 1914 og begge foræret til vor Samling.¹⁾ De er begge udvoksne, den ene en 61 cm lang Hun, med næsten fuldmoden Rogn, som var be- gyndt at løsnes; Maven var krænget ud; den anden, hvis Indvolde jeg ikke fik undersøgt, var 58 cm lang.

Disse Eksemplarer stemmer i det hele taget ret godt overens med Colletts voksne Eksemplar fra Færøbanken (se nedenfor), hvil- ket vil ses af følgende Sammenstilling af nogle Maal og Finne- straalernes Antal.

	Vestmanno-Eksplr.		Færo-Eksplr.
Totallængde	610 mm	580 mm	552 mm
Hovedets Længde . .	125 "	120 "	115 "
Legemets Højde . . . c.	140 "	130 "	102 "
Fra Snude til Gat . .	260 "	250 "	230 "
" " " D ¹ . .	150 "	140 "	138 "
Øjets vandr. Diam. .	38 "	35 "	37 "
1. Rygfinne	8 "	8 "	9 "
2. "	48 "	44 "	44 "
1. Gatfinne	19 "	17 "	17 "
2. "	22 "	22 [?] "	22 "
Brystfinne	20 "	19 "	— "

Denne Dybvands-Gadide, der som bekendt er hyppig i Mittel- havet og har været længe kendt udfor Marokko og Portugal, om- kring Azorerne og i Gascognerbugten paa 500—1400 m's Dybde,²⁾ er senere ogsaa blevet fanget paa Kontinentalsokkelens Skraaning, V. og S.V. for Irland³⁾ og 150 km S.V. for Færøerne paa 750 m's Dybde.⁴⁾

Denne Fisk er altsaa en af de snart mange, som lever paa be- tydelige Dybder i Middelhavet og paa Kontinentalsokkelens Skraa- ninger op langs Europas Vestkyst ud ad Færo-Islandsryggen, paa

¹⁾ Foreløbig meddelt i Skyrsla hins ísl. náttúrufræðisfjelags, 1913—14, S. 27.

²⁾ Goode & Bean, op. cit. S. 369.

³⁾ Holt & Byrne, Fisheries, Sci. Invest. 1905, II [1906].

⁴⁾ Collett, Fiskeinsaml. under „M. Sars“s Togter i Nordhavet 1900—1902. Rpt. Norv. Fish- and Marine-Invest., Vol. II, 1905 No. 3. S. 77.

aftagende Dybde, helt op til Islands Syd- og Sydvestkyst, hvor de gaar helt op til 200 m eller maaske endnu højere (ind paa endnu mindre Dybder).

Den ovenfor berørte Kontinuitet af Middelhavets Dybvands-Fauna, helt op til Islands Kyster forøges altsaa nu med en Fisk til, og bliver lettere forstaaelig, naar man véd, at Middelhavets Vand, ifølge J. N. Nielsen,¹⁾ baner sig Vej, intermediært, nordpaa langs Europas Vestkyst, helt op til Højden af Irland, og derfra er Vejen jo forholdsvis kort til Færø-Islandsryggen og det dybe Vand ved Islands Sydkyst, hvor det naar næsten helt ind paa Søterritoriet et Par Steder Øst for Vestmannøerne.

f. *Centroscyllium Fabricii* (Rhdt.).

Af denne Fisk blev der af en Vestmannø-Fisker fanget to Eksemplarer, ca. 8 Kvml. S.S.Ø. af Bjarnarey, Vestmannøerne, paa 250—340 m, d. 12te Juli 1914. De blev tilvaretaget og foræret til Samlingen af Dir. Gísli Lárusson.²⁾

Disse to Eksemplarer er nu antagelig ikke de første, som er fanget af denne Hajart ved Island. Schmidt omtaler nemlig³⁾ 9 Eksemplarer af „*Spinax niger*“, som blev fanget paa St. 170, 1903, 25 Kvml. S.S.O. af Heimaey (Vestm.), 920 m's Dybde. Jeg var selv til Stede paa „Thor“, den Gang de fangedes, og efter en ret flygtig Undersøgelse blev de antaget for at være *Spinax niger*, men da jeg fik de her omtalte Vestmannø-Eksemplarer, og undersøgte dem nærmere, gik det snart op for mig, at disse paa „Thor“ fangede, rigtig nok paafaldende store, „*Spinax niger*“ virkelig har været *Centroscyllium Fabricii*,⁴⁾ og det samme har da vel ogsaa været Tilfældet med de andre Fisk, som jeg omtaler⁵⁾ under Navnet

¹⁾ Report Dan. Oceanogr. Exped. 1908—10. Vol. I. Hydrography, S. 188 og Contrib. to the Hydrography of the N.E.-part of the Atlantic Ocean. Medd. Komm. f. Havundersøgelse. Hydrogr. Bd. I, No. 9, S. 25.

²⁾ Skysla hins ísl. náttúrufræðisfjelags 1913—14, S. 19, Note.

³⁾ Fiskeriundersøgelser ved Island og Færøerne i Sommeren 1903, Skrifter udg. af Komm. f. Havundersøgelser No. 1, S. 23.

⁴⁾ Den Mulighed er dog ikke udelukket, at de eller nogen af baade dem og de nedenfor omtalte Fisk har været *Etmopterus princeps* Coll., som jo ligner *Centroscyllium* en Del, men den er ellers hidtil ikke fundet ved Island.

⁵⁾ Oversigt over Islands Fiske, Skrifter udg. af Komm. for Havundersøgelser No. 5. S. 119.

Spinax niger, som fangede paa „Thor“, nemlig 14 Eksplr. fanget paa St. 119, 1901, 120 Kvml. V. af Garðskagi, 828 m, 15 Eksplr. taget paa St. 178, 1904, 700—745 m, 41 Kvml. S. af Selvogstangar og 4 Eksplr. taget paa St. 57, 1905, 30 Kvml. S.O. af Ingólfshöfði, 500—600 m, thi alle disse Fisk har været meget større end *Spinax niger* bliver, nemlig henholdsvis 61—84, 57—70, 61—89 og 52—61 cm. Af dette fremgaar det, at denne Haj er ret hyppig paa dybt Vand ved Islands Syd- og Sydvestkyst og gaar, i det mindste om Sommeren ind paa lavere Vand, ind paa selve Landgrunden, hvor den af og til fanges af islandske Fiskere.

Arten er ellers kendt fra det sydvestlige Grønland, Bankerne udfør Nova Scotia og New England, samt Havet S.V. for Færøerne, 425—460 Fv., og N.V. for Hebriderne, 580 Fv.¹⁾

De af mig undersøgte Eksemplarer fra Vestmannøerne viser en god Overensstemmelse med Colletts Beskrivelse af Arten (op. cit. S. 25—27), hvilket vil fremgaa af følgende Sammenstilling af Maal af de to islandske med et færøisk Eksemplar.

	Island.		Færøerne.
	590 mm	720 mm	720 mm
Totallængde	590 mm	720 mm	720 mm
Snudespids til Mund	40	54	58
„ „ 1. Dorsalpig	175	254	258
„ „ 2. „	369	432	455
„ „ Bugfinne	320	396	381
„ „ sidste Gællesp... ..	120	170	177
Længden af øvre Haleflig.....	125	156	166
Grundlinien af D ¹	40	50	46
„ „ D ²	40	46	50
„ „ Bugfinnen.....	40	ca. 50	55
Afst. mellem P. og V.	190	204	218

g. *Scopelus elongatus* da Costa.

Af denne store *Scopelus*-Art, som jeg nævnte i min „Oversigt“ (S. 99) som en Fisk, der muligvis vilde findes i Islandske Farvande, har jeg faaet to Eksemplarer.²⁾ Det ene³⁾ fandt jeg i Maven af en Lange, fisket paa 300 m's Dybde S.O. for Vestmannøerne, d. 18de Juli 1914. Det var ca. 110 mm lang og betydelig angrebet af Langens Fordøjelsessvædsker. Det andet Eksemplar blev fundet

¹⁾ Ad. S. Jensen, The Selachians of Greenland, S. 6; Mindeskrift for Iapetus Steenstrup, Bd. II. XXX. Kbhvn. 1914.

²⁾ Kortelig omtalt i Skyrsla 1915—16, S. 30.

³⁾ Godhedsfuldt bestemt af Hr. Prof. Dr. Ad. Jensen.

af Dir. Gísli Lárusson, ligeledes i Maven af en Lange, fanget paa ca. 380 m S.O. f. Vestmannøerne d. 16de Juli 1915. Det var af nøjagtig samme Længde som det første, men endnu stærkere fordojet; mange af Lysorganerne var saaledes forsvundet.

Arten er ellers kendt fra Havet S.V. og S. for Island og fra Nordhavet, helt ind i Trondhjemsfjord, hvor en hel Stime havde sit Tilhold i 1879—81.¹⁾

h. *Pristiurus Jensenii* n. sp.²⁾

(Hertil Tavle IV, Fig. 1 og V, Fig. 3).

I Sommeren 1915 fik jeg fra Vestmannøerne, gennem min utrættelige Ven, Dir. Gísli Lárusson, to smaa Hajer, hver tilhørende sin Slægt, nemlig *Pristiurus* og *Scyllium*, men som jeg ikke kan identificere med nogen af de hidtil kendte Arter og derfor maa betragte som ny Arter. Eksemplaret af den her omtalte *Pristiurus*-Art blev af en Vestmannø-Fisker fanget paa Line paa ca. 380 m's Dybde S.O. af Bjarnarey d. 15de Juni 1915.

Beskrivelse: Legemsform. Fisken er en udvokset, 63 cm lang Han, af Slægtens sædvanlige Legemsform, langstrakt og smækker, idet Legemets største Højde, c. 70 mm (omtrent ved Enden af Brystfinnerne) er $\frac{1}{9}$ af Totallængden, og dets største Bredde (ved Gællespalterne), 75 mm, omtrent den samme. Ellers er den i det hele taget fladtrykt fortil, trekantet-rund paa Midten og mere og mere sammentrykt bagtil. Halestilkens mindste Højde er 23 mm, eller $\frac{1}{3}$ af største Højde.

Hovedets Længde er knap $\frac{1}{5}$ af Totallængden og dets største Bredde $\frac{3}{5}$ af dets Længde; det smalner rask af fortil, saa at Snuden, som har afrundede Siderande, ikke er særlig bred og heller ikke ret lang, da dens Længde er 40 mm og dens Bredde ved Øjnene 33 mm. — Næseborene er af moderat Størrelse, med veludviklede Næseflige; deres mindste Afstand fra Munden er lidt mindre end

¹⁾ Collett, Chria. Vid. Selsk. Forh., 1903, No 9, S. 115.

²⁾ Til en Begyndelse troede jeg, at denne Fisk tilhørte Arten *P. murinus* Coll. (var en udvokset Han af denne) og har omtalt den under dette Navn i Skyrsla hins ísl. náttúrufræðisfelags 1919—20. men ved mere indgaaende Undersøgelse og ved at se, at Holt & Byrne har faaet en voksen Han af denne Art, kun 378 mm lang, Vest for Irland Fisheries, Sci. Invest., Irel. 1908. No. V. S., indser jeg, at mit Eksemplar er en hel anden og hidtil ukendt Art, som jeg tillader mig at opkalde efter min Ven, Dr. A. d. S. Jensen, Professor ved Københavns Universitet.

deres Længde (12 : 14) og deres indbyrdes Afstand omtr. lig med deres Længde. — Øjnene er ret store, idet deres vandrette Diameter er 22 mm, eller omtr. Halvdelen af Snudens Længde. — Spiraklerne er meget smaa og deres Afstand fra Øjnene omtr. lig med Pupillens Højde. — Munden er forholdsvis stor og Læbefolderne ca. $\frac{1}{3}$ af Afstanden fra Mundvig til de respektive Kæbers Symfyse. — Tænderne er meget smaa, idet de største kun er ca. 1,5 mm høje; de er af samme Form i begge Kæber, har en skarp Midterspids og en tydelig, undertiden to, smaa Sidespidse paa hver Side. De sidder paa Kæbernes Midte i 8 Længderækker og ca. 18 Skraarækker i hver Kæbehalvd. — Gællespalterne er alle ret smaa og den bageste betydelig mindre end de andre.

Finnerne er, som det vil ses af Afbildningen, af lignende Form som hos de før kendte Arter af Slægten. Rygfinnerne er smaa, lave og omtr. ens af Form. D.¹ begynder omtr. lige over Gattet og naar ikke helt til Gatfinnens Begyndelse, mens D.² sidder over dens bageste Del og strækker sig lige saa langt tilbage som denne. Selv er Gatfinnen forholdsvis meget længere end hos andre *Pristiurus*-Arter. Halefinnen har en skarp Indskæring et godt Stykke foran dens tvært afskaarne Spids, og Halespidsen danner en tydelig Bøjning ned i denne. — Brystfinnerne er store, deres Længde er omtr. lig med Hovedets Bredde, subrektangulære, med svagt konveks Yderrand, svagt S-bøjet Bagrand og afrundet Inderhjørne. Afstanden mellem dem (20 mm) er ca. $\frac{1}{4}$ af deres Længde. Bugfinnerne begynder i en Afstand fra Snudespidsen, som er lig med Hovedets dobbelte Længde, og et godt Stykke foran D.¹. Deres Længde (Grund) er lidt større end deres Højde. Kopulationsredskaberne er kraftige, halvcyldriske, 80 mm lange regnet fra Anus, 50 mm regnet fra Bugfinnens Bagrand og 8 mm tykke; det venstre er i det hele taget noget kraftigere udviklet.

Skællene (Hudtænderne) er meget smaa (ca. 0,3 mm), ordnede i regelmæssige Længde- og Skraarækker og dækker hinanden med Spidserne. De er bladformede, med tre Længderibber, som løber ud i hver sin Spids, af hvilke den midterste er den længste; dog er Sidespidserne undertiden uudviklede. Fulkralskællene, som er ca. 80 i Antal paa hver Side, begynder ved Enden af 2. Rygfinne og strækker sig til ca. $\frac{2}{3}$ af Halefinnens Længde. De er ca. 1 mm lange, ægdannede af fjeragtig Beskaffenhed, idet der udfra

hvert Skæls Midtparti (Tandkimen) løber smalle, svagtbuede Rør eller Straaler, som smalner af imod Skællets Rand og gør denne svagt takket. Finnens Rand imellem begge Rækker er dækket af 5—6 Rækker Tænder (Skæl) af sædvanlig Beskaffenhed.

Sidelinien er ret tydelig, men dens Porer har jeg ikke kunnet skælne; den strækker sig uafbrudt og næsten lige, fra Hovedets Sider til henimod Hjørnet af Halefynnens nedre Flig, hvor den slaar en Bugt nedad og følger saa Halens Underkant, for at forsvinde ved Finnens Udsnit. — Der er store, omvendt ægformede Slimporefelter paa Snudens Over- og Underside, et ovalt paa hver Side, mellem Mundvig og Næsebor og et Par paa Hovedets Overside, foran Øjnene, lige over hine.

Farven er brungraa foroven og paa Siderne, lysegraa forneden; Finnernes Bagkant har en smal lys Bræmme; Mund- og Gællehuler mørkviolette, Næsehulerne næsten hvide.

Udmaalinger. Som allerede bemærket havde jeg til en Begyndelse opfattet denne Fisk som en udvokset Han af Arten *P. murinus* Coll., som den jo i flere Henseender ligner, men afviger betydelig fra den paa flere Punkter m. H. t. Dimensioner, hvad der tydelig vil ses af følgende Sammenstilling af nogle Maal af begge, som for *P. murinus*' Vedkommende ogsaa er multipliceret med Tallet $2\frac{4}{5}$, som giver samme Totallængde som mit og viser Forskellen tydeligere.

	<i>P. murinus</i>	$\times 2\frac{4}{5}$	<i>P. Jensenii</i>
Totallængde	225 mm	630 mm	630 mm
Hovedets Længde	48 "	134 "	125 "
" Bredde	29 "	81 "	75 "
Legemets Højde	23 "	64 "	ca. 60 "
Snudespids til D. ¹	97 "	271 "	290 "
" " Anus ¹)	90 "	252 "	260 "
" " nederste Flig af C.	143 "	400 "	440 "
" " " " " V.	85 "	238 "	245 "
Øjets Længdediameter	11 "	31 "	22 "
Højden af D. ¹	19 "	59 "	40 "
" " D. ²	21 "	59 "	44 "
Længden af P.	28 "	78 "	83 "
" " A.'s Grund	25 "	70 "	85 "
" " C.'s "	79 "	221 "	180 "

¹) Hos Collett (l. c.) staar Analen, men det skal i Overenstemmelse med Afbildningen være Anus.

Ved Sammenligning af ovenstaaende Tal vil det vise sig, at min Art afviger især fra *P. murinus* derved, at Hovedets Bredde, Øjets Diameter, Rygfinnernes Højde og Halefinnens Længde er mindre, mens Gatfinnernes og Brystfinnernes Længde er større og Rygfinner og Gatfinne længere tilbage. Endvidere er der større Afstand imellem 1. og 2. Rygfinne, Spiraklets Afstand fra Øjet større og dets Aabning mindre, og større Forskel i Farve paa Over- og Underside. Endelig er alle Finner lysbræmmede.

Af andre kendte *Pristiurus*-Arter ligner den her omtalte Art mest *P. atlanticus* Vaill.¹⁾, men den afviger fra denne bl. a. deri, at den kun har 18 Skraarækker af Tænder paa hver Kæbehalvdel i St. f. 31, at begge Rygfinner sidder forholdsvis længere fortil og er, ligesom Halefinnen af en anden Form, at Munden rækker et godt Stykke bag Øjet (lige langt hos *P. atlanticus*), og at Hovedet er lidt længere, $\frac{1}{5}$ af Total længden i St. f. $\frac{2}{11}$.

Diagnosis: Forma gracilis; altitudo corporis nona fere pars longitudinis totius; longitudo capitis vix una quinta pars longitudinis totius, latitudo autem tres quartæ partes longitudinis ejusdem. Rostrum longitudine et latitudine mediocre, cetero capitis multo angustius. Nares mediocres, paululo minus longitudine eorum ab ore remotæ. Oculi sat magni; diametrus eorum horizontalis dimidium rostri fere æquans. Spiracula angustissima, paulo post oculos sita. Pinna dorsalis prima paulo ante medium piscem supra ipsum anum oritur, secunda ei simillima supra ultimam partem primæ analis sita; hæc longior, caput ad aperturam branchialem primam longitudine æquans. Pinna caudalis una tertia pars longitudinis totius, fulcra in utraque serie c. 80. Pinnæ pectorales communi forma, ventrales sat magnæ in appendicibus genitalibus validis desinentes. — Linea lateralis conspicua, continua, sinum supra angulum pinnæ caudalis formans, inde se ad acumen caudæ extendens. Dentes minuti plerumque tricuspidati, rarius quinquecuspidati, series 18 obliquas in utroque latere mandibulæ et maxillæ formantes. — Squamulæ minimæ, tricuspidatæ, imbricatæ. — Color (in spiritu vini) ventris albus, ceterum canus.

Unum modo adhuc specimen, mas adultus, 630 mm longus,

¹⁾ Et enkelt Eksempel, en 440 mm Hun, blev ifølge Goode & Bean (op. cit. S. 21) fundet ud for C. Spartel, paa 540 m. Arten skal i flere Henseender ligne *P. melanostomus*.

prope insulas Vestmanneyjar ad litus australe Islandiæ in 380 m profund. captum.

I Sommeren 1917 modtog jeg fra Dir. Gísli Lárusson en Ægge kapsel med Foster i, fisket paa Line paa ca. 280 m's Dybde, ved Vestmannøerne i Juli. Den ligner habituelt ganske andre *Pristiurus*-Ægge kapsler; den er 70 mm lang og 24 mm bred, afrundet i den Ende, imod hvilken Fostret vender Hovedet, men indbugtet og forsynet med to Hæftetraade af sædvanlig Beskaffenhed i den anden; den er forsynet med 18 flossede Længderibber paa den ene Side (Rygsiden) og ca. 20 paa den anden. Farven er mørk-olivengrøn. I Kapslen er der et næsten fuldt udviklet Foster, som af de allerede udviklede Fulcralskæl kan bestemmes som tilhørende Slægten *Pristiurus*, og da man f. T. kun kender den ovenfor omtalte *Pristiurus*-Art ved Island, saa er der al Grund til at henføre dette Foster til denne. Det ligger to Gange sammenknækket i Kapslen, med første Knæk ved første Rygfinne, det andet paa Halefinnens Midte og lader sig derfor ikke maale nøjagtig; Længden er ca. 75 mm, Blommesækken er helt tømt og repræsenteres kun af en lille cylindrisk Udvækst mellem Brystfinnerne.

h. *Scyllium Laurussonii* n. sp.

(Tavle IV Fig. 2 og V Fig. 4).

Som allerede omtalt, modtog jeg fra Vestmannøerne, sammen med *Pristiurus Jensenii*, et Eksempel af en *Scyllium*-Art, som jeg heller ikke kan identificere med nogen anden og maa derfor erklære for en ny Art.¹⁾ Denne Fisk, som er en voksen, 673 mm lang Hun, blev fanget d. 15de Juli 1915, paa ca. 560 m's Dybde S. f. Bjarnarey, Vestmannøerne.

Beskrivelse. Legemsformen er, som hos andre Arter af denne Slægt, langstrakt og smækker, idet Legemets største Højde, 68 mm (lidt bagved Hovedet), gaar næsten 10 Gange op i Total-længden, og den største (Baghovedets) Bredde er omtr. lig med

¹⁾ Jeg tillader mig at opkalde den efter min Ven, Direktør Gísli Lárusson, som nu i en lang Tid har været Forskningen af Islands Fiskefauna til en saa uvurderlig Nytte ved sin Agtpaagivenhed og opmuntrende Indflydelse paa de dygtige Vestmannø-Fiskere.

største Højde; Halestilkens mindste Højde er 28 mm, eller ca. $\frac{3}{7}$ af største Højde.

Hovedet er langt, 140 mm, eller næsten $\frac{1}{5}$ af Totallængden; det er fladtrykt, med lang, stærk affladet, afrundet Snude, med ret skarpe Siderande. Snudens Bredde ved Næseborene er 60 mm og Afstanden imellem Snudespids og Mund 64 mm. Næseborene er vide (22 mm) og skraatstillede, med stærk udviklet Næseflig; deres mindste Afstand fra Munden er 13 mm og deres indbyrdes Afstand 24 mm. — Øjnene er temmelig store, idet Øjehulens Længde er 22 mm. Tæt bagved den er de temmelig smaa Spirakler; disses største Vidde er ca. $\frac{1}{4}$ af Pupillens Højde. — Munden er af Middestørrelse, regelmæssig buet og Læbefoldernes Længde næsten Halvdelen af Afstanden mellem Mundvig og tilsvarende Kæbes Symfyse. — Tænderne ligner meget, m. H. t. Form, den hos foregaaende Art, men er lidt mindre, idet de i Overkæben er ca. 1,2 mm og i Underkæben knap 1 mm høje. De i Overkæben har en forholdsvis større Midterspids, mens den i Underkæben ikke er ret meget større end Sidespidserne. Tænderne sidder i flere Tværrækker og i ca. 22 Skraarækker i hver Kæbehalvdel. — Gællepalterne er alle temmelig smaa (ca. 10 mm) og den sidste lidt mindre end de øvrige.

Finnerne ligner dem hos andre Arter af Slægten. 1. Rygfinne begynder lidt bagved Gattet og er en Smule lavere end 2. Rygfinne. Denne begynder et godt Stykke bagved Bugfinnerne og naar med sin Spids hen til Halefinnens Begyndelse. — Gatfinnen er stor og trekantet; den begynder et godt Stykke bagved Bugfinnerne og rækker ligesaa langt tilbage som D.² Halefinnen er lang og af lignende Form som hos andre *Scyllium*-Arter, dog med en svag Bøjning opad; dens øverste Del er lav, mens den nederste fortil er ret høj og med en skarp Indbugtning 15—20 mm foran Halespidsen. — Brystfinnerne er store, lidt længere end Hovedet største Bredde, og forøvrigt lignende disse hos foregaaende Art. Afstanden mellem dem (22 mm) er ca. $\frac{1}{4}$ af deres Længde. Bugfinnerne begynder langt foran D.¹ og er temmelig lange og lave. Imellem deres bageste Del er Gattet, midt imellem Snude- og Halefennespids.

Skælbeklædningen ligner meget denne hos foregaaende *Pristiurus*-Art, idet Skællene er bladformede, treffigede med en ret

stor Midterflig, ud i hvilken den stærkeste af de tre Længderibber eller Køle løber.

Sidelinjen strækker sig uafbrudt i lige Linie fra Nakken til Halestilkens, hvor den slaar et lille Knæk nedad, for saa at fortsættes lige til Halespidsen. Hovedet er rigt udstyret med Slimporer. Det største af Slimporefelterne findes i en lav Fordybning ovenpaa Snuden; det er langstrakt, ægdannet og strækker sig fra Øjnene til henimod Snudespidsen; Porerne i dette Felt er ordnede i regelmæssige, veladskilte Længderækker. Det samme er Tilfældet med Porerne i et lignende Felt paa Snudens Underside. Saa er der et Par smaa, sub-triangularøse Felter (ét paa hver Side) paa Oversiden lige foran Øjnene og to tilsvarende paa Undersiden, mellem Næsebor og Mundvig. I disse Felter er Porerne uregelmæssig stillede. Endelig er der et Par langstrakt-ovale Felter bag ved Mundvigene (ét Felt paa hver Side).

Farven er éns over det hele: mørk rødgraa; kun de uparrede Finner og Brystfinnerne har en smal mørkeblaa Bræmme langs Enden af deres Straaler.

Udmaalinger. Jeg har allerede anført nogle Maal, men skal for Oversigtens og Sammenligningens Skyld gentage dem her og føje nogle andre til.

Totallængde.....	673 mm
Hovedets Længde.....	140 „
„ største Bredde.....	70 „
Legemets største Højde..... ca.	68 „
Halestilkens Højde.....	28 „
Fra Snudespids til Mund.....	56 „
„ „ „ D. ¹	340 „
„ „ „ D. ²	445 „
„ „ „ A.	390 „
„ „ „ V.	280 „
„ „ „ Gat.....	325 „
Øjenhulens Længde.....	22 „
Næseborenes Længde.....	22 „
Spiraklernes største Vidde.....	4 „
Højden af D. ¹	44 „
„ „ D. ²	48 „
Længden af P.....	78 „
Afstanden mellem P.....	22 „

Længden af A.s Grundlinie.....	95 mm
” ” C.s ”	195 ”
Bugfinnernes Grundlinje	75 ”

Eksemplaret var, som allerede bemærket, en voksen Hun, der havde et stort Æg i Ovariet.

Naar man sammenligner denne Art med de andre Arter af *Scyllium*-Slægten, saa udmærker den sig overfor disse ved: 1) at 1. Rygfinne sidder længere tilbage, begynder bagved Gattet, 2) en længere Gatfinne, dens Grund er ca. $\frac{2}{3}$ af Hovedets Længde, 3) at Næseborene sidder nærmere ved Munden, og 4) Sprøjtehullet nærmere ved Øjet, 5) at Snuden er længere og bredere, med stærk udviklede Slimporer og endelig 6) den rødgraar Farve. I det hele taget staar den vistnok *Sc. profundorum* G. & B.¹⁾ nærmest, men er let kendelig fra den paa Finnernes og Snudens Form og paa Øjnenes, Næsehulernes og Spiraklernes Størrelse og Stilling.

Diagnosis: Forma gracilis; altitudo corporis decima fere pars longitudinis totius; longitudo capitis una quinta pars longitudinis totius, latitudo ejus altitudinem corporis fere æquans. Rostrum longius, valde applanatum, latum, ante rotundum. Nares sat magnæ, oculis longitudine æquales, paulum ab ore remotæ. Spiracula angustissima, juxta oculos sita. Pinna prima dorsalis paululum post anum, qui in medio corpore situs est, incipit. Pinna secunda, primæ similis, supra ultimam tertiam partem pinnæ analis sita; hæc longa, duas tertias partes longitudinis capitis æquans. Pinna caudalis sat magna, forma vulgari generis, caput una quarta parte longitudine superans. Pinnæ pectorales fere rectangulares, ceterum illis speciei præcedentis similes, ventrales mediocres, angulo posteriore acuto. — Linea lateralis conspicua, ab occipiti ad acumen caudæ continue se extendens, sinum prope angulum inferiorem pinnæ caudalis formans. — Dentes minimi plerumque tricuspidati, seriebus 22 in utroque latere mandibulæ et maxillæ. — Squamulæ illis præcedentis speciei similes. — Color rubro-griseus.

Unum adhuc modo specimen notum, femina adulta 673 mm longa, ad oram australem Islandiæ, prope insulas Vestmanneyjar, 560 m profund. captum.

¹⁾ Goode & Bean, Op. cit., S. 17, Plate V, Fig. 16.

i. *Chauliodus Sloanei* Bl.-Schn.

I Vinteren 1916 fik jeg et Brev fra Lodsens i Hornafjord, Hr. Björn Eymundsson, hvor han giver en udførlig Beskrivelse af en lille Fisk, som han fandt opskyllet paa den lange Tange, der skiller Hornafjord-Lagunen fra Havet, d. 16de Febr., s. A. Da jeg efter Beskrivelsen alene ikke kunde afgøre, hvilken Fisk der her kunde være Tale om, anmodede jeg Finderen om at sende mig den, da han havde fortalt mig, at han opbevarede den i Spiritus; men i Stedet for selve Fisken sendte han en (ret god) Afbildning af den, da Fisken selv, efter Finderens Formening allerede var blevet saa medtaget, at den næppe var præsentabel længer.

Efter Afbildningen at dømme var Fisken en *Chauliodus*-Art og da rimeligvis den fra Nord-Atlantehavet kendte *Ch. Sloanei*; denne Formodning blev til Vished, da jeg i Sommeren 1920, under et Besøg i Hornafjorden, endelig fik det af Hr. Björn Eymundsson endnu opbevarede, omend ikke videre godt udseende, stærk indtørrede Eksemplar at se og tage det med hjem til nærmere Undersøgelse. — Dets Længde fra Snude- til Halespids (Halefinnestrålerne var for største Delen afbrudt) var 96 mm.

Dette er det første kendte Tilfælde, hvor denne bathypelagiske Stomiatide er fundet ved Island. Den er vistnok ellers en Kosmopolit, der er kendt fra de varmere Dele af Atlantehavet, Middelhavet, den bengalske Bugt og det stille Hav.

j. *Centrophorus coelolepis* Boc. & Cap.

D. 8de November 1921 fik jeg tilsendt et Eksemplar af denne Fisk fra Grindavík, hvor det blev fundet et Par Dage i Forvejen, liggende i Havstokken (levende?). Det var en udvokset, 111 cm lang Hun, som desværre blev sprættet op af Finderen og Indvoldene fjærnede, thi den skal have haft 14 store Fostre i sig, men de blev allesammen kastet bort, tilligemed Indvoldene.

Det er første Gang, at denne Fisk er fundet ved Island; det er som bekendt en Dybvandshaj, som i længere Tid har været kendt fra Portugals Kyster, Middelhavet, Madeira, Nordamerikas Østkyst og Japan, og senere er taget paa Færøryggen („M. Sars“ 1902), paa 750 m, i to Eksemplarer (Collett op. cit. S. 24).

Dette Eksemplar viser en fuldkommen Overensstemmelse med

den hos Goode & Bean (op. cit., S. 14) givne Diagnose af Arten. For en bedre Sammenlignings Skyld med Eksemplarer fra andre Lokalteter og med andre Arter af Slægten skal jeg give nogle Maal af den, i Overensstemmelse med nedenfor anførte Maal af *Centrophorus Jonsonii*, S. 192.

Maalene er følgende:

Totallængde.....	111 cm
Største Højde (ved første Rygfinnes Begyndelse).. ca.	13 "
Omkreds sammesteds	46 "
Højde foran Halefinnens Rod	4 "
Afstand fra Snudespids til første Gællespalte.....	16 "
" " " " forreste Øjekrog	4 "
" " " " Næseborene.....	3 "
" " " " Mundranden.....	6 "
Øjehulens Længde	4,7 "
Afstand fra bageste Øjekrog til Sprøjtehul	3 "
Første Gællespaltes Højde	1,8 "
Sidste " " " "	1,5 "
Afstand fra Snudespids til Brystfinnens Rod	20 "
Brystfinnernes Bredde ved Roden.....	4,5 "
Længde af Brystfinnens ydre Rand..... ca.	15 "
Afstand fra Snudespids til Bugfinnens Rod	68 "
Bugfinnernes Bredde ved Roden	9 "
Længde af Bugfinnens ydre Rand.....	8 "
" " " " bageste Rand	7 "
Afstand fra Snudespids til første Rygfinne	37 "
Første Rygfinnes Længde (langs Grunden)	3,5 "
" " " " største Højde (lodret)	3 "
Afstand fra Snudespids til anden Rygfinne.....	74 "
Anden Rygfinnes Længde (langs Grunden).....	4 "
" " " " største Højde (lodret).....	3,5 "
Længde af Halefinnens øverste Flig.....	21 "
" " " " nederste	17 "

Collett har (l. c.) anført nogle Maal af de to (hanlige) Eksemplarer fra Færøryggen. De stemmer godt overens med tilsvarende Maal paa mit Eksemlar; kun er Afstanden fra Snudespids til Mund forholdsviis mindre paa dette. Tændernes Antal i øverste Række i Underkæben er 16 paa hver Side hos Collett's Eksemplarer, 19 hos mit. Der er ingen Mediantand til Stede.

Supplerende Oplysninger om tidligere kendte, sjældne Fiske.

1. *Lampris guttatus* (Brünn.). Glansfisk.

I min „Oversigt“ anførte jeg de mig den Gang bekendte Tilfælde, hvor Glansfisken var blevet iagttaget ved Island. Siden er der fremkommet flere Oplysninger om en Del ældre og nogle ny Tilfælde, hvor den er strandet eller skyllet op. Disse Oplysninger skyldes allesammen Øjenvidner, enkelte af de skriftlige ledsagede af Beskrivelser, og endog Afbildninger. Jeg gengiver dem her i kronologisk Orden: Et Eksemplar skal være drevet ind paa Rauðasandur, yderst paa Bredebugtens Nordkyst i August 1874, eller der omkring, — ét paa Gvendareyjar, indenfor Stykkisholmr (Bredebugt) i Aaret 1884 eller 1885; det var 2 Alen langt. — En skal være strandet i Nærheden af Ingolfshöfði to Uger før Jul, ca. 1890; den havde været meget stor (ca. 400 Pd. og dog noget beskadiget). — En strandede (levende) i Norðurfjörður (Vestsiden af Hunabugten), d. 23de Juli 1912. Hr. Øjenlæge A. Fjeldsted, som netop var til Stede, da Fisken blev fundet, maalte den; den var 3 Fod 8 Tommer mellem Snudespids og Enden af de midterste Halefinnestraaler. — I Avgust eller September 1913 drev, ifølge Oplysninger fra Hr. Konsul Ol. Jóhannesson, Vatneyri, et stort Eksemplar op i Bunden af Talknafjord. Det blev spist. — En drev ind paa Starmyrarfjara, S.Ø. Kysten, i Juni 1915; den var 2 Alen lang. (Oplysning, ledsaget af en Afbildning, fra Hr. J. Hall, Starmyri). — En blev fundet paa Fossfjara, Medallandsbugten, d. 15de Juli 1918; den var ubeskadiget, maalte ca. 2 Alen mellem Snudespids og Halefinne-Indskæring og vejede 164 Pd., uden Indvolde. Den blev spist. — Omtrent samtidig blev et „ganske lille“ stærk beskadiget Eksemplar skyllet op paa Hörglandsfjara, i Nærheden af den anden Lokalitet. (Oplysninger fra Hr. Stud. mag. Björn K. Thórólfsson).

Her føjes 8 Tilfælde til de ca. 24, som jeg anførte i min „Oversigt“, fra de sidste 70 Aar, altsaa godt og vel 30 Eksemplarer i ca. 80 Aar, og sandsynligvis er der flere Tilfælde, hvorom ingen Oplysninger haves, saa at man med Føje kan sige, at der viser sig et Eksemplar af Fisken hvert andet Aar. — De fleste af de før anførte Tilfælde forekom paa Kyststrækningen Øfjord—Reykjanes; de her anførte derimod, paa ét nær, paa Strækningen

Bredebugten—Berufjord. Der kommer stadigvæk ingen Oplysninger fra Strækningen Berufjord—Øfjord, 3: fra Nordøst- og største Delen af Østkysten, m. a. O., fra den koldeste af Landets Kyststrækninger.

2. *Brama Rayi* (Bloch). Rays Havbrasen.

I min „Oversigt“ omtales ét Eksempel af denne Fisk, det første, fundet ved Island. — Siden er der kommet 5 Eksemplarer til ¹⁾: to af dem er fundet i Grindavik, det ene 49 cm, strandet (levende) d. 8de September 1908, det andet, som var 43 cm, fandtes opskyllet d. 15de Januar 1914. — To blev opdaget levende klods op i Land ved Hellnar, yderst paa Sydkysten af Snæfellsnes, d. 26de December 1915. Det ene af dem, ca. 64 cm langt, blev fanget og senere indsendt til vor Samling, flaaet og tørret. — Endelig blev ét 58 cm langt Eksempel taget levende paa Vestmannø Rhed, d. 15de Juli 1919. — De hidtil iagttagne Eksemplarer er alle udvoksne og har indfundet sig i Tidsrummet fra d. 15de Juli til d. 15de Januar, altsaa i den varmere Halvdel af Aaret.

3. *Centrolophus britannicus* Gthr.

I min sidste Meddelelse, 1912, gav jeg en udførlig Beskrivelse, ledsaget af en Afbildning af denne sjældne Fisk, som den Gang kun var kendt (ved Island) i et enkelt Eksempel (Grindavík). Nu er der kommet ét til, en voksen, 520 mm lang Han, fundet opskyllet i Vestmannø-Havn, d. 8de April 1921, og erhvervet for Samlingen af Dir. G. Lárusson.

Jeg fik Fisken i næsten uskadt Tilstand, og kunde derfor undersøge den, baade ud- og indvendig. M. H. t. Indvoldene maa jeg bemærke, at det som jeg hos det første Eksempel (paa Grund af daarlig Konservering) havde opfattet som 4 uforgrenede Blindarme, viser sig at være to Tarmbugte, saa at Blindtarmenes Antal kun bliver 5. Hvad det ydre angaar, saa stemmer dette Eksempel ganske overens med det andet, bl. a. i Antallet af Finnestraaler; dog har Gatfinnen 31 Straaler og viser i saa Henseende en god Overensstemmelse med Cornwall-Eksemplet; det vil sés af følgende Sammenstilling af Straaleantallet hos de tre Eksemplarer:

¹⁾ De 4 første kortelig omtalt i Skyrsla 1915—16, S. 31.

Grindavik-Eksplr. . . .	D. 46	A. 25	C. 31	P. 21	V. 6
Vestmanno- „	„ 47	„ 31	„ 21	„ 21	„ 6
Cornwall- „	„ 46	„ 30	„ 17 ¹⁾	„ ?	„ 7

Det udvidede Kendskab til denne Fisk, giver mig en Grund mere til at henføre den til *C. britannicus*.

4. *Scomber scombrus* L. Makrel.

I min „Oversigt“ omtalte jeg Makrellen som en ret hyppig Fisk ved Island, der undertiden kunde vise sig i ret store Stimer. Siden da er den kun én Gang blevet set i et større Antal, idet man fangede ca. 30 Stykker i Sildegarn i Grundarfjord paa Snæfellsnes, midt i August 1908. Ellers er den kun blevet jagttaget enkeltvis, men flere Gange: En blev fanget i Trawl i Faksebugten, omtrent samtidig med det omtalte Tilfælde i Grundarfjord — og én i Snærpevaad ud for Siglufjord. — Et 32 cm langt Eksempplar fik man i Sildevaad i Alftafjord (Isafjords Dyb), d. 3dje August 1908. — Et, 34 cm langt, blev fanget i Sildegarn ved Langarnes i Nærheden af Reykjavik, d. 4de Oktober 1908, og et Par Dage senere ét 31 cm langt i Hafnarfjord. — Et 18 cm langt Eksempplar fik man et Par Aar senere i et Vaadtræk ved Hjaleyri, Øfjord. — Et blev fanget i Sildevaad i Alftafjord (Isafjords Dyb) d. 20de August 1915 og omtrent samtidig to i Seydisfjord paa Østkysten og ét i Grindavík paa Sydvestkysten. — Endelig blev ét, ca. 36 cm langt, fisket i Drivgarn i Jökuldjúp, Faksebugten d. 10de Juni 1910.

Af de her omtalte Eksemplarer har jeg selv set flere (dem, hvis Længde jeg har opgivet), og de fleste af dem har været temmelig smaa, og et enkelt meget lille, ♂: ikke fuldvoksne Individier, og betydelig mindre end de i min „Oversigt“ anførte (♂: 42—47 cm). Gennemgaaende er de Individier, som viser sig ved Island (og det er kun under den varmere Aarstid, de gør det) vistnok yngre, ikke kønsmodne Individier, og nogen Gyldning finder jo heller ikke Sted.

5. *Aphanopus Schmidtii* B. Sæm.

Denne Fisk, der af Forfatteren i 1907 blev beskrevet som en ny Art, har efterhaanden vist sig at være en ret hyppig Fisk i

¹⁾ Kun de fuldstændige Straaler angivne.

Dybet S. for Vestmannoerne, hvor de lokale Fiskere i de senere Aar ret jævnlig fanger den, naar de i Ny og Næ, især i Juni og Juli tager derud og sætter deres Liner paa 250—350 m Dybde, eller endnu dybere. Saaledes oplyser Dir. Gísli Lárusson, at en Fisker d. 25de April 1914 fik 10 Stykker af den paa én Tur; ellers plejer de kun at faa 1—5 Stykker pr. Tur, og i de senere Aar er Fisken blevet anvendt som Agn, hvortil den viser sig ret brugelig. De hidtil fangede Individuer har alle været voksne Fisk, men om deres Livsforhold og Yngelens Udvikling har man hidtil intet faaet at vide.

6. *Mugil chelo* Cuv. Tyklæbet Multe.

I min „Oversigt“ gav jeg Oplysninger om 6 eller 7 Eksemplarer af denne Fisk, fundne ved Islands Sydkyst. Siden er der kommet et Par Eksemplarer til. Det første, 48 cm langt og 2,34 Pd. tungt, blev fanget i Forelgarn ved Eyrarbakki, d. 30te August 1910, altsaa nær ved det Sted (Gamlahraun), hvor de fleste var fanget før. — Et blev, ifølge Oplysninger fra Hr. Björn Eymundsson, fanget i Sættegarn i Hornafjord, i Slutningen af Juli 1912. Antagelig har det tilhørt denne Art, da andre ikke er kendt fra Island. — D. 8de September 1916 blev en udgydt, 56 cm lang Hun skyllet op i Grindavik. — Sammenholdes disse Oplysninger med dem, jeg før har givet, viser det sig, at Fiskens Forekomst ved Island er begrænset til Sydkysten og den varmeste Aarstid.

7. *Trachypterus arcticus* (Brünn.). Vogmær.

Siden Fremkomsten af mine sidste Meddelelser (i 1912) er der kommet Oplysninger om flere Tilfælde, hvor Vogmæreren er strandet eller drevet i Land paa forskellige Kanter af Landet. Kronologisk ordnet er Tilfældene disse: En Gang i Aarene 1890—95 strandede der ved Otrardalur i Arnarfjord en meget stor Stime (maaske et Par Hundrede) i stille Vejr, i August. — Et Eksemplar blev fundet opskyllet paa Vatneyri i Patriksfjord i Februar 1910. — Paa Dalvík ved Eyjafjord strandede ca. 15 Eksemplarer i Tidsrummet Januar—September 1912, de fleste under rolige Vejrforhold i Aarets første Halvdel. — To blev fundet ved Sauðarkrókur, Skagafjord, i Vinteren 1913; det ene af dem var 283 cm (maalt

af Læge Björn Jósefsson). — Et blev skyllet op paa Starmyrarfjara, S.Ø.-Kysten, sent i Juni 1916; det maalte 2 Al. 21 Tom. (Beskrivelse og Tegning af Jónas Hall). — Et drev ind ved Kolknós, Skagafjord, d. 28de Juli 1919 (telefonisk Meddel.) og ét i Vopnafjord, d. 1ste Oktober, s. A. (Kæbepartiet indsendt). — Et ca. 2 m langt Eksemplar blev taget levende ved en af Broerne i Reykjavík Havn og et andet, ca. 1 m langt, fundet skyllet i Land lidt indenfor Byen, sent i Juli 1920. Jeg var bortrejst, da de blev fundet, og jeg fik dem først at se, efter at de havde ligget et Par Uger i Fryseri. I Maven af det store Eksemplar, som ellers var tom, var der en Mængde smaa, afrundede Sten, som den antagelig har slugt samtidig med, at den strandede, da de var af ganske samme Slags som Stenene i Stranden dér paa Stedet. — Endelig blev et 174 cm langt Eksemplar fundet opskyllet i Grindavík ca. d. 15de August 1921 (maalt af Hr. Sæm. Tómasson). — Foruden disse Tilfælde, som jeg har noteret op, efter Øjenvidners Angivelser eller Selvsyn, har jeg hørt, at Fisken i de sidste Aar skal være blevet iagttaget mange Steder, uden dog at have faaet paalidelige Oplysninger derom.

Naar de her meddelte Oplysninger om Vogmærrens Forekomst føjes til dem jeg før har givet, viser det sig, at denne ejendommelige og stærk iøjnefaldende Fisk ikke længer kan betegnes som nogen Sjældenhed ved Island, den bør snarere siges at være ret hyppig.

8. *Himantolophus Reinhardti* Ltk.

I min „Oversigt“ omtales tre Eksemplarer af denne Fisk, som fundne ved Island. Siden er der kommet nogle til. Det første af dem blev skyllet op paa Landeyjasandur, omtr. lige overfor Vestmannøerne, d. 7de April 1911. Det blev flaaet og Skindet foræret til Samlingen. Det var et voksent Individ. — Lidt senere, eller d. 24de April s. A., fik man et levende, indiviklet i en Fiskeline, paa 68 Fv. Dybde, S.V. af Geirfuglasker, Vestmannøerne. Eksemplaret, der var helt uskadt, opbevares i Samlingen.¹⁾ — I Begyndelsen af September 1914 blev, ifølge Oplysninger fra Dir. G. Lárusson, to Eksemplarer, et stort og et lille, fundet døde og noget beskadigede i Vestmannø-Havn, men af en eller anden ubekendt Aarsag

¹⁾ Disse to Fund blev omtalt i Skyrsla 1910—11, S. 27.

blev de ødelagte. — Endelig blev, ifølge samme Kilde, et 56 cm langt Eksemplar fundet opskyllet, men ubeskadiget, i Vestmannø Havn d. 20de Juni 1920. Det var en Hun, med kun lidt udviklede Ovarier, som blev sendt til vor Samling, men selve Fisken blev af Misforstaaelse ikke tilvaretaget.

Efter disse Fund at dømme lader det til, at denne Fisk opholder sig til Stadighed, og ikke i ganske ringe Antal omkring Vestmannøerne, i det mindste om Foraaret og Sommeren; men hvorfor netop saa mange af dem finder Vejen ind i den lille (naturlige) Havn paa Vestmannøerne, er noget paafaldende. Habituel og vistnok ogsaa i Virkeligheden er denne Fisk en udpræget Dybvandsfisk og desto mere mærkværdigt er det, at den saa ofte viser sig inde paa saa lavt Vand, som der her er Tale om (et Par Meter), og hvorhen den maa være kommet levende efter den uskadte Tilstand at dømme, hvori den som oftest findes. Antagelig lever den ogsaa meget intermediært, og tvinges maaske op i de højere Vandlag og ind paa lavt Vand af undersøiske Bevægelser (Strømme eller Bølger), hvilken Antagelse godt kan forenes med den stærk skraanende Havbund S. og Ø. for Vestmannøerne.

9. *Lycodes Esmarki* (Coll.).

I min sidste Meddelelse (i 1912) omtalte jeg denne Fisk som ny for Island og fanget i fire Eksemplarer, ved Nord- og Østkysten. Siden er der kommet andre fire til fiskede i Trawl paa 110—120 Fv., ca. 14 Kvml. N.N.O. af Nordfjord, Østkysten, i Efteraaret 1914. Af disse Fiske, som alle var udvoksne, fik jeg ét Eksemplar til Samlingen. Efter disse Fund at dømme lader det til, at Fisken ikke er ganske sjælden paa dybere Vand ved Nord- og Østkysten af Island.

10. *Merluccius vulgaris* Flem. Kulmule.

Ogsaa denne Fisk blev omtalt som ny for Island i min sidste Meddelelse, fundet i nogle faa Eksemplarer ved Sydvestkysten. Siden er der kommet ét til, fanget i Torskegarn paa ca. 140 m's Dybde S.O. af Bjarnarey, Vestmannøerne, d. 29de Marts 1919. Det var en 100 cm lang Hun, med ganske uudviklede Ovarier. I Maven fandtes en halvfordøjet, ca. 40 cm lang Torsk.

11. *Phycis blennioides* (Brünn).

I min „Oversigt“, S. 61—62, omtales denne Fisk som sjælden ved Island, den Gang kun fundet i faa Eksemplarer ved Vestmannøerne. Siden da har jeg faaet en 48 cm lang Hun med umodne Ovarier, fanget paa ca. 200 m's Dybde Ø. af Bjarnarey, Vestmannøerne, d. 16de Februar 1916. og jeg har hørt af Vestmannø-Fiskere, at den skal være ret hyppig paa det dybe Vand S.Ø. for Vestmannøerne.¹⁾ — Desuden har jeg faaet en voksen Hun taget i Trawl paa Selvogsbanken d. 16de Marts s. A. Den havde en mægtig Lever, men kun lidt udviklede Rogn, altsaa antagelig endnu langt fra Gydning. Denne skulde da vel foregaa en Gang hen paa Foraaret (Maj—Juni).

12. *Phycis borealis* B. Sæm.

I min sidste Meddelelse beskrev jeg som en ny Art et Eksemplar af en *Phycis*, som blev fanget i Jökuldjúp, den dybeste Del af Faksebugten, i 1908. Saa gik der en lang Tid, uden at jeg fik eller hørte om flere. Endelig i December 1919 modtog jeg fra en Fisker i Keflavik, Faksebugten, et 100 cm langt, eviscereret Eksemplar af denne Fisk, som han havde fanget paa Line, paa 40 m's Dybde, 3—4 km ud for Keflavik. — Saa igen i Sommeren 1920 fik jeg to Eksemplarer fra den ydre Del af Faksebugten (Kantar), hvor det ene blev fanget paa Snøre, det andet paa Line, paa ca. 110 m's Dybde, d. 1ste Juni. Det første var en 94 cm lang Han (med, efter Sigende, modne Testes), som jeg fik fra Havnefjord, i eviscereret Tilstand. Det andet, som jeg fik fra Akranes, var en 110 cm lang, 16 kg tung, Hun, med en vældig Lever (den vejede 1050 g) og uhyre Æggestokke (vejede 1800 g), med til Dels løse Æg, altsaa lige ved at gyde. Af denne Aarsag var Bugen saa stærk udspilet, at dens Omfang maalte 750 mm.

Disse tre Eksemplarer udvider i en betydelig Grad vort Kendskab til denne sjældne Fisk, især den omtalte Hun, som jeg saa godt kunde undersøge indvendig, da den havde alle sine Indvolde i Behold; kun var Maven krænget ud, saa at jeg ingen Oplysninger

¹⁾ Dette dybe Vand, som skyder sig ind Ø. for Vestmannøernes Landgrund, vil jeg, paa Grund af dets Rigdom paa Dybvandshajer, tillade mig at benævne Hajdybet.

Original-Eksplr.	D. ¹ 10	D. ² 55	A. 49	C. 29	P. 16	V. 3
Keflavik- „	„ 10	„ 58?	„ 50	„ 29	„ 16	„ 3
Akranes- „	„ 10	„ 57	„ 51	„ 28	„ 16	„ 3

Jeg var begyndt at tro, at det isolerede Fund af det ene Eksemplar i 1908 betød, at dette havde forvildet sig fra et fjerntliggende Hjem, og at Fisken ikke rigtig horte hjemme i islandske Farvande; men disse tre ny Fund tyder paa det modsatte, at den netop hører hjemme i de dybere Dele af Faksebugten (Jökuldjúp) og de tilstødende dybere Havstrækninger ved Sydvestkysten, hvorfra den saa strejfer ind paa lavere Vand. Saa er der intet i Vejen for at tænke sig dens Udbredelsesomraade strække sig længere mod Syd og Øst, langs Island-Færo-Ryggen sydlige Skraaning, og maaske længere Syd paa, hvor den saa vilde møde sin, efter min Opfattelse, nærmeste Slægtning: *P. mediterraneus*, eller maaske gaa over i denne (jvfr. min Meddelelse 1912).

Efter de indvundne Erfaringer ser det ud til, at Gydningsen (ved Island) falder temmelig sent, i Juni eller Juli; Ægmængden er enorm. Kødet af Hunnen, som blev flaaet og stoppet ud, blev spist, men det var temmelig grovt og ikke videre velsmagende.

13. *Macrurus Fabricii* Sundev.

I mine sidste Meddelelser omtalte jeg denne Fisk som ny for Island: ét Eksemplar fanget ud for Øfjord i 1910 og (i en Fodnote) et andet fanget omtrent samme Sted, to Aar senere. Saa igen i Slutningen af Juli 1920 fik en Motorbaad fra Hrisey (Øfjord) to Eksemplarer paa Line paa ca. 300 m's Dybde N.V. af Siglufjord (ifølge Oplysninger fra Hr. Jóh. Davíðsson, Hrisey).

14. *Hippoglossus hippoglossoides* Walb. Hellefisk.

I min Meddelelse 1912, S. 28—29 omtales denne Fisks Forekomst ved Island. I Sommeren 1920, da jeg opholdt mig en Tid i Hrisey (Øfjord), fik jeg en Gang Lejlighed til at danne mig et Begreb om, hvilken Mængde der maa være af denne Fisk paa dybt Vand udfor Øfjord, idet en Motorbaad en Dag bragte ca. 300 Stykker af den hjem, efter en Dags Tur ud paa 2—300 m's Dyb. ca. 25 Kvml. N.N.V. af Siglufjord. Jeg undersøgte en Del af disse

Fiske, der var 80—100 cm lange. De var ikke kønsmodne og Måven tom. Ellers plejer Motorbaadene her at faa flere eller færre af dem, hver Gang de sætter deres Liner nede i den dybe Rende (Eyjafjarðaráll), som fra Havet udenfor skyder sig ind i Øfjord.

15. *Scombresox saurus* (Walb.). Makrelgedde.

I min „Oversigt“, S. 83, oplyste jeg, at denne Fisk ikke saa sjældent viste sig ved Island. Siden er den fundet følgende Steder: Et 32 cm langt Eksemplar strandede (levende) i Vestmannø Havn d. 24de August 1909, og ét paa Akranes, Faksebugten i Juli 1915, — ét blev fundet i Dyrafjord i Midten af August 1915, — og ét ca. 35 cm blev fanget i Sildegarn i Seyðisfjord d. 24de August 1916. — Et fuldvoksent blev under en Storm af S.O. skyllet op i Grindavik, d. 12te September 1917? — og ét, 31 cm langt, blev fundet paa samme Sted, d. 5te September 1920, — og omtr. samtidig blev ét fundet paa Vestmannøerne og ét i Siglufjord. — Endelig blev Hovedet af et Eksemplar af den sædvanlige Størrelse opskyllet i Kollsvík, Vestkysten, i 1920 og foræret til Samlingen. Alle disse Eksemplarer har jeg sét, paa Vestmannø-Eksplr. nær. De her omtalte Tilfælde stemmer alle overens med de før omtalte deri, at de falder i den varmeste Aarstid, og at de fleste af Fiskene er yngre, ikke-kønsmodne Individier.

16. *Belone acus* Risso. Hornfisk.

Jeg anførte, omend med en lille Tvivl, denne Fisk i min „Oversigt“ som fundet ved Island. Nogle Aar senere (1913) gjorde Hr. Fiskeriskoledirektør Otterstrøm mig velvilligst opmærksom paa den Oplysning, Krøyer¹⁾ giver om dens Forekomst ved Island, den nemlig, at Valenciennes blandt andre Eksemplarer ogsaa skulde have haft to islandske for sig, da han beskrev Fiskene til sit store Værk. Dette havde jeg oversat og ladet mig nøje med Krøyers Udtalelser, op. cit. S. 269. Hvorledes Valenciennes er kommet til sine Eksemplarer, haves der ingen Oplysninger om; det kunde godt tænkes, at de var blevet bragt ham af franske Fisker- eller Orlogsfartøjer fra Island (medmindre det havde været

¹⁾ Danmarks Fiske III. S. 276—277.

de to af Faber omtalte Eksemplarer). Naar disse Oplysninger tages med, saa maa det vel være hævet over al Tvivl, at Hornfisker virkelig forekommer ved Island, og Annalberetningen fra 1701 om dens Masseoptræden tyder unægtelig snarere paa det samme, end at det skulde have været Makrelgedden, som ellers altid er fundet enkeltvis.

17. *Maurolicus Pennanti* (Walb.).

Til det, som jeg meddelte i min „Oversigt“, S. 97, kan jeg føje, at jeg har faaet ét Eksempel af denne Fisk, som blev fundet levende i Havstokken, ved Isafjord Kobstad d. 20de Januar 1909. Det var 64 cm langt.

18. *Paralepis borealis* Rhdt.

Af denne ved Island temmelig sjældne Fisk har jeg kun faaet to Eksemplarer siden Fremkomsten af min „Oversigt“. Det ene, en 45 cm lang Hun?, blev fundet i Vestmanno Havn, nemlig stammende fra Maven af en Torsk, d. 22de Febr. 913 (G. Lárusson). Det andet blev fundet opskyllet paa Tangen ved Hornafjord i Midten af Juli 1920 af Hr. B. Eymundsson og opbevaret, men var desværre i halvopløst Tilstand, da jeg fik det at se. Dets Længde var 27 cm. Alle de hidtil foreliggende Fund af denne Fisk stammer saaledes fra Syd- og Sydvestkysten.

19. *Plagiodus ferox* (Lowe).

I mine Meddelelser 1912 berettede jeg om nogle ny Tilfælde, hvor denne meget iøjnefaldende og imponerende Fisk var blevet iagttaget ved Island. Siden er den blevet fundet saa ofte, at den ikke længer kan regnes til de meget sjældne. Der gaar neppe et Aar, at den ikke findes opskyllet et eller andet Sted. De ny Tilfælde er følgende: ét Eksempel strandede i Foraaret 1909 i Kollsvik og et andet i Juni 1910, i Breiðavík (to Smaabugter N. for Bjargtangar) ifølge et Øjenvidne, Hr. O. Thorlacius, Bær. — Et Eksempel blev skyllet op i Huifsdalur (Isafjords Dyb), d. 15de April 1912. Det var en 180 cm lang Hun, med 19 cm lange Ovarier, hvori der dog kun var mikroskopiske Æg. Det havde Resterne af en torskeagtig Fisk (en Brosme?) i Maven og findes

nu opstillet i Samlingen. — En drev ind i Mosdalur, Ønundarfjord, i Foraaret 1915, og en anden blev fisket paa Line paa 110—130 m's Dybde ved Vestmannøerne tidlig i Oktober samme Aar. — En blev skyllet op i Bolungavik i Vinteren 1916 og én strandede ved Isafjord Købstad d. 4de Juni 1917; den var 188 cm lang. — En blev fundet opskyllet i Eyjafjallasandur (overfor Vestmannøerne) i April 1920, og endelig blev én taget levende i Siglufjord d. 9de Oktober samme Aar. — Disse tre sidst omtalte er alle blevet indsendt til Samlingen.

Jeg har nu efterhaanden faaet Oplysninger om henimod en Snes (18) Eksemplarer af denne Fisk, fundet ved Island, og de allerfleste af dem er indkommet siden Begyndelsen af dette Aarhundrede. Alle de Individuer, jeg har set, og vistnok ogsaa de andre har været voksne. De fleste af dem er fundet paa Kyststrækningen Bjargtangar—Isafjords Dyb, o: N.V.-Kysten, nogle omkring Vestmannøerne og ingen derimellem. Kun det sidst omtalte fandtes paa Nordkysten, intet er endnu fundet paa N.Ø., Ø.- og S.Ø.-Kysten. Den synes stadig at være hyppigst udfør N.V.-Kysten, men lader til at vise sig til alle Tider af Aaret. Ellers faar man ikke ret meget at vide om dens Livsforhold.

20. *Conger vulgaris* Cuv. Havaal.

Jeg omtalte denne Fisk som ny for Island i min sidste Meddelelse, S. 2, og fundet ved Vestmannøerne. Siden da er der kommet et 115 cm langt Eksempel til, fanget sammesteds paa ca. 75 m's Dybde, d. 18de Februar 1912.¹⁾ Det findes nu udstoppet i Samlingen.

21. *Selache maxima* (Gunn.). Brugde.

Siden Fremkomsten af min „Oversigt“ har man ret ofte iagttaget Brugden ved Sydvestkysten af Island, og jeg skal her anføre de Tilfælde, jeg har faaet Oplysninger om: En skal være bleven iagttaget fra Damperen „Kong Trygve“ i Bredefjord, S. af Skor., i Juli 1905. — I Sommeren 1908 iagttog man flere i den sydlige Del af Faksebugten, og én, 13 Alen lang, blev fanget i Torskegarn ud for Keflavik og bragt i Land dér. — En blev fanget i

¹⁾ Omtalt i Skyrsla 1911—12, S. 29.

Drivgarn i Jökuldjúp, Faksebugten, d. 6te August 1910. Man fik dens Halefinne bjærget, og efter dens Størrelse at dømme maa Fiskens Længde have været ca. 18 Alen. — I Sommeren 1913 blev der, ifølge et Brev fra Dir. G. Lárusson iagttaget usædvanlig mange omkring Vestmannøerne i Juli og August. En af dem aflagde en Visit i den lille Havn og tumlede sig imellem Motorbaadene. Dette gav Anledning til, at nogle driftige Fiskere udrustede en Motorbaad med Harpun og Line og forsøgte at jage dem. En blev harpuneret d. 20de Juli Ø. for Øerne, men rev sig løs efter $1\frac{1}{2}$ Times Anstrængelser. I de følgende Dage blev efterhaanden 6 harpunerede, men kun to lykkedes det at fange; de var henholdsvis 21 og 29 Fod lange. En blev hildet i et Sildegarn og slæbt i Land; den var 27 Fod lang, dens største Omfang 14 Fod, Rygfinnen 3 Fod, Brystfinnen $4\frac{1}{2}$ Fod, og Leveren $8\frac{3}{4}$ Tønde. De to største var Hanner. — Næste Sommer saa man kun to ved Vestmannøerne. — En blev fanget i Drivgarn i Jökuldjúp, Faksebugten, d. 1ste Aug. 1915 og slæbt ind til Reykjavik og flaaet. Dens Længde skal have været 13 Alen (jeg saa den ikke, da jeg var bortrejst). — En særdeles opmærksom og intelligent Fisker, Magnús Olafsson, Njarðvík, som i senere Aar har givet sig af med Drivgarnsfiskeri efter Sild om Sommeren omkring Reykjanes-Halvøen, har fortalt mig, at han hver Sommer har set Brugden paa de Kanter i August, og at den synes at trække Nordpaa ud paa Sommeren. Som Regel er de faa, men i 1917 saa han dem i Flokke, ca. 10 i hver (den samme Flok flere Gange?). I 1918 saa han ingen. — I April 1921 er et Eksemplar strandet i Myrdalur i Nærheden af Portland (jeg fik en nøjagtig Beskrivelse af det). — Endelig saa man den i August s. A. ud for Grindavik.

Efter disse Oplysninger at dømme, og deres Rigtighed har jeg ingen Grund til at betvivle, lader det til, at Brugden er en nogenlunde fast Sommergæst ved Sydvestkysten af Island, og at den er lige saa hyppig nu, som den har været før. Tilfældet med dens Stranding i Myrdalur i April er for saavidt interessant, som det falder saa tidlig paa Aaret. Ellers sés den jo kun i de varmeste Maaneder.

22. *Centrophorus squamosus* (Gmd.).

I min „Oversigt“, S. 117, sluttede jeg mine Oplysninger om denne Hajs Forekomst ved Island med den Ytring, at der var god Grund til at antage, at den var ret almindelig ved Syd- og Sydvest-Kysten. At den ogsaa er ret talrig dér, i det mindste ved Vestmannøerne, viser den Omstændighed, at Fiskerne dér har jævnlig faaet 20—50 Stykker af den pr. Tur, naar de har sat deres Liner paa 200—250 m i „Hajdybet“, S.—S.O. af Bjarnarey. De mener, at de faar de fleste af dem, naar Linen staar lidt oppe fra Bunden. Nogen økonomisk Betydning har den dog næppe faaet endnu.

23. *Centrophorus calceus* Lowe.

Af de Oplysninger, jeg gav i min „Oversigt“, S. 118, om denne Hajs Forekomst ved Island fremgik det, at det var tvivlsomt, om den var fundet indenfor 400 m's Dybdegrænsen. Nu er det imidlertid konstateret,¹⁾ at den forekommer dér, da Samlingen har faaet et Eksempel, en 102 cm lang Hun, fanget i Trawl paa ca. 200 m's Dybde Ø. af Bjarnarey, Vestmannøerne, d. 10de Februar 1916. Den maa derfor anerkendes som en „god“ islandsk Fisk.

24. *Centrophorus Jonssonii* Jensen.

(Hertil Tavle V. Fig. 1 og 2).

I min „Oversigt“, S. 118, omtalte jeg under Navnet *Centrophorus sp.* denne Haj og dens Forekomst ved Island. Da Vestmannø-Fiskerne begyndte at sætte deres Liner paa det ovenfor ofte omtalte dybe Vand, S. og S.O. for Bjarnarey, fik de ogsaa snart fat i den. Nogle af de første Eksemplarer var to Fiske, taget paa 270—300 m's Dybde d. 9de Juli 1913. Den Sommer blev der fanget mange, ofte 20—30 pr. Tur, sammen med *C. squamosus*. En af dem havde Fostre d. 4de Juli. — En 81 cm lang Hun, fanget i Trawl sammen med ovenfor omtalte Eksempel af *C. calceus* og foræret til Samlingen tillige med dette, havde tre, 65, 65 og 68 mm lange Fostre, med stor Blommesæk.

Som meddelt i min „Oversigt“, S. 118, blev denne Haj først fundet af nu afdøde Læge Th. Jónsson, Vestmannøerne, hvor den

¹⁾ Kortelig meddelt i Skyrsla 1915—16, S. 30.

var drevet i Land i Aaret 1900. Dette Eksemplar kom til Københavns Zool. Museum, efterfulgt af flere, fanget paa „Thor“, paa dybt Vand (700 og 920 m) ved Sydkysten. De blev af Museums-Assistent (nuværende Professor), Ad. S. Jensen erklæret for en ny Art,¹⁾ som han opkaldte efter Læge Th. Jónsson, Direktør Gísli Lárusson's Forgænger som Indsamler af faunistiske Rariteter fra Farvandene omkring Vestmannøerne, men en Beskrivelse af den er imidlertid hidtil ikke givet. Prof. Jensen har nu overdraget mig det Hverv at beskrive den, og den Beskrivelse, som her følger af Arten, er baseret paa det ovenfor omtalte 81 cm lange hunlige Eksemplar fra Vestmannøerne, 1916.

Beskrivelse. Legemsformen er Hajernes sædvanlige; største Højde (ved 1. Rygfinnes Begyndelse) er $\frac{1}{8}$ af Totallængden og største Bredde omtrent den samme; den smalner stærk af bagtil, og Halestilkens mindste Højde er 2,5 cm, eller $\frac{1}{4}$ af Legemets største Højde.

Hovedet er stort, idet det er $\frac{1}{4}$ af Totallængden, fladt-kegleformet, med temmelig bred, fladtrykt og afrundet Snude, hvis Længde er 8,5 cm. — Næseborene er smaa (15 mm) og sidder langt fortil, kun $\frac{1}{3}$ af Afstanden mellem Øje og Snudespids fra denne, og deres indbyrdes Afstand er 30 mm, eller ca. $\frac{1}{3}$ af Snudens Længde. — Øjnene er ret store, idet deres horizontale Diameter (4 cm) er lig med disses Afstand fra Næseborene ($\frac{2}{3}$ af deres Afstand fra Snudespidsen). — Spiraklerne er temmelig vide og sidder bagved og ovenfor Øjnene i en Afstand fra disse lig med deres største Vidde. — Munden sidder lige under Øjnenes bageste Halvdel; den er jævnt buet og af Middelstørrelse, mens Læbefolderne er lange, naar næsten hen til Kæbesymfyserne, og Kommissurerne meget korte. Tænderne er i Hovedtrækkene som hos andre Arter af denne Slægt og temmelig smaa. I Overkæben er der 2 Rækker fungerende og 4 Rækker Reservetænder og ca. 17 i hver Kæbehalvdels Række; i Underkæben er der henholdsvis 1 og 4 Rækker. Angaaende Tændernes Form er det at bemærke, at de midterste Tænder i Overkæbens fungerende Rækker er ganske symmetriske, medens Sidetænderne i disse Rækker og baade de midterste og Sidetænderne i Reserverækkerne har Spidsen rettet mere og mere ud til Siden, hvorved de kommer til at ligne dem

¹⁾ Schmidt, op. cit. S. 23.

i Underkæben (se Fig.). Disse er alle af sædvanlig Form, dog rejser Spidsen sig lidt mere hos de midterste i højeste Række end hos Sidetænderne. — Gællespalterne er smaa og tiltager lidt i Længde bagtil.

Finnerne er ret karakteristiske. D.¹ begynder omtrent midt over Brystfinnen og ender kort foran Legemets Midte. Den er af Middelstørrelse (den lodrette Højde næsten $\frac{1}{3}$ af dens Grund), og midt i dens Grund sidder en stærk Pig, der stikker et lille Stykke op igennem Finnens Rand, uden dog at naa Finnens Højde. Bagtil er Finnen afrundet, med omtrent retvinklet nederste Hjørne. Langt tilbage, omtrent lige over Bugfinnerne, sidder D.², skævt-firkantet, forholdsvis kortere og højere end D.¹. Fortil i den stikker en kraftig Pig lige op igennem dens Rand, men naar kun godt og vel dens halve Højde. — Halefinnen er ret lang (næsten af Hovedets Længde), med lige afskaaret Spids og en svag Indskæring kort foran denne, forneden; Halespidsen vender næsten lige bagud, med en svag Bøjning nedad. — Brystfinnerne er temmelig smaa, deres Længde som Afstanden mellem Snudespids og Øjets Midte; deres Yderrand er svagt konveks, Baghjørnerne afrundede og Finneroden smal. — Bugfinnerne sidder lige under D.², omtrent midt imellem Hoved og Halespids; de er ret brede og skævt firkantede. Gattet sidder ved den bageste Ende af deres Grund.

Hudbevæbningen er af en lignende Beskaffenhed som hos den af Jensen (op. cit.) beskrevne *C. squamosus*; dog er de enkelte Skæl forholdsvis mindre (ca. 1 mm), skjolddannede og har to bueformede Lister; den ene løber langs Bagranden og Siderandene, hvor den forsvinder, den anden indenfor den omkring en kraftig Midtribbe. Enderne af den indre Liste og Midtribben løber hver ud i sin Tand, af hvilke den midterste er den største (se Fig.). Paa Snuden, Kæbe- og Finnerandene forholder de sig paa samme Maade, som Jensen har fundet det hos *C. squamosus*.

Sidelinien er i det hele taget kun lidet fremtrædende; den begynder omtrent over Spiraklerne og gaar i lige Linie langs hen ad Siden, for saa ved Halefinnens Rod at sænke sig nedad og løbe langs Halens nedre Kant hen til dens Spids. — Slimporer er ikke synlige udvendig.

Farven er ensformig chokoladebrun, Mund- og Gællehuler ligeledes; Bughinden er hvid.

Udmaalinger. Jeg har allerede anført nogle Maal og Størrelsesforhold vedkommende denne Art; men jeg skal, for Sammenligningens Skyld, føje flere Maal til (i cm), svarende til dem, Jensen har givet af *C. squamosus* (op. cit.):

	<i>C. squamosus</i>	<i>C. Jonssonii</i>
Totallængde.....	142	81,8
Største Højde.....	16,5	10
Omkreds (ved 1. Rygfinnes Begyndelse).....	44	30
Højde foran Halefinnens Rod.....	5	2,5
Afstand fra Snudespids til 1. Gællespalte.....	24	15,5
" " " " forreste Øjekrog.....	7,5	6
" " " " Næseborene.....	5	2
" " " " Mundranden.....	11,5	8,5
Øjehulens Længde.....	6	4
Afstand fra bageste Øjekrog til Spirakel.....	3	1,5
Første Gællespaltes Højde.....	3	1,1
Sidste " " " ".....	5	1,8
Afstand fra Snudespids til Brystfinnernes Rod.....	31	17
Brystfinnernes Bredde ved Roden.....	9	3,5
Længde af Brystfinnernes ydre Rand.....	15	9
" " " " bageste " 	8	4
Afstand fra Snudespids til Bugfinnernes Rod.....	93	50,5
Bugfinnernes Bredde ved Roden.....	8	6
Længden af Bugfinnernes ydre Rand.....	7	5
" " " " bageste " 	9	4,8
Afstand fra Snudespids til 1. Rygfinne.....	52	24
1. Rygfinnes Længde langs Grunden (uden Pig)....	14,2	5
" " " " største Højde.....	4,5	3,5
Afstand fra Snudespids til 2. Rygfinne.....	106	51
2. Rygfinnes Længde langs Grunden (uden Pig)....	9	5
" " " " største Højde.....	5	4
Længden af Halefinnens øverste Flig ¹⁾	17 + ?	15
" " " " nederste " 	13	17

De to Eksemplarer af denne Haj, jeg har haft til Undersøgelse, var voksne Hunner, og den ene af dem var, som allerede omtalt, med 3 Fostre, og af de 10 paa „Thor“ fangede Eksemplarer var i det mindste de 9 Hunner.

¹⁾ Hos det af Jensen (op. cit. Tab. III) afbildede, i Reykjavik Naturhist. Samling opbevarede Eksemplar er Halefinnens Spids lidt beskadiget; ved Sammenligning med uskadede Eksemplarer ses det, at der mangler en Sektor paa c. 90°.

Naar man sammenligner denne Art med andre *Centrophorus*-Arter, viser det sig, at den ligner mest *C. crepidater* Boc. & Cap.; dette gælder om Størrelsen, Finnernes Størrelse og Stilling, Læbefoldernes Længde, Næseborenes indbyrdes Afstand og Skælbeklædningen; men den afviger fra den i Tændernes Form (i Overkæben trespidsede i Stedet for lancetformede) og i Farven (énsfarvet, ikke mørkpletet osv.).

Diagnosis. Forma gracilis; altitudo corporis una octava pars longitudinis totius; latitudo fere eadem. Caput sat magnum, longitudine una quarta pars longitudinis totius. Rostrum longius, latum, applanatum ante subrotundatum. Nares mediocres, in extrema quarta parte rostri sitæ, una tertia parte longitudinis rostri inter se remotæ. Spiracula majora, diametrum suum ab oculis remota. Plicæ labiales, præsertim anteriores, longæ, commissura angusta separata. — Pinna dorsalis prima supra p. pectoralem mediam incipit, sat alta, pone rotunda. Pinna dorsalis secunda supra p. ventralem sita, brevis et sat alta, oblique-quadrangulata. Utraque pinna spina valida brevique armata. Pinna caudalis mediocris, æqua, pone truncata, caput longitudine fere æquans. Pinnæ pectorales etiam mediocres, angulo externo recto, interno rotundato. Pinnæ ventrales breves et latæ, sub-quadrangulatæ, sub p. dorsali secunda sitæ (anus ad extremam basin earum situs). — Linea lateralis vix conspicua, supra originem p. caudalis leviter deorsum incurvata. — Dentes mediocres, in maxilla tricuspidati, laterales cuspidate media plus minusve obliqua, seriebus 6, 17 in utraque serie, in mandibula forma vulgari, seriebus 5. — Squamulæ minores, pedunculatæ, scutiformes, plerumque tricuspidatæ. — Color rubro brunneus.

Exemplaria adhuc nonnulla, omnia adulta, ad litus australe Islandiæ 270—920 m profund. capta.

25. *Spinax Gunneri* Rhdt.

I min „Oversigt“, S. 119, har jeg omtalt Forekomsten af denne Haj ved Island; men som allerede gjort Rede for under *Centrosyllium Fabricii* (S. 167) maa alle de i Oversigten anførte Lokalteter stryges, paa den første nær (ca. 13 Kvml. Ø.S.Ø. af Vestmannøerne, „Diana“). — Men den har ogsaa vist sig at være meget hyppig paa dette Sted (i Hajdybet), sammen med de andre Haj-

arter. Saaledes blev der, d. 7de September 1912 fanget 25—30 Eksemplarer fra én Baad, paa 200—280 m's Dybde. Af disse fik jeg 18 til Undersøgelse, to af dem var Hanner, 49 og 50 cm lange, Resten Hunner, Længde 51—60 cm, alle uden Fostre (udgydte?), undtagen én, der havde 35—45 mm lange Fostre med stor Blommesæk. — Andre Steder har jeg endnu ikke faaet den fra.

26. *Pseudotriacis microdon* Capello.

Jeg omtalte i min „Oversigt“, S. 119, et Tilfælde, hvor et Eksemplar af denne sjældne Haj blev fanget paa ca. 300 Fv. Dybde i Nærheden af Vestmannøerne, og ytrede den Formodning, at den muligvis vilde findes paa mindre Dyb. Denne Formodning har vist sig at være rigtig, idet der nemlig siden er blevet fanget to Eksemplarer af den, det ene¹⁾ en 212 cm lang Han, som nu findes opstillet i Samlingen, fanget paa ca. 300 m's Dyb i Hajdybet, d. 11te Juli 1914, det andet, en 9 Fod lang Hun, paa 480—550 m, lidt længere ude, d. 15de Oktober 1915.

I denne Hun, som Dir. G. Lárusson maalte, var der to Fostre, hvoraf det ene blev indsendt til vor Samling. Det var en 85 cm lang Han, vistnok fuldbaaren, af følgende Dimensioner:

Totallængde.....	850 mm
Hovedets Længde (til Brystfinnen).....	170 ”
Snudespids til Mund.....	45 ”
” ” Øje	55 ”
” ” 1. Rygfinne.....	275 ”
” ” Bugfinne.....	450 ”
” ” 2. Rygfinne.....	530 ”
” ” Gatfinne	555 ”
Længden af Brystfinnen	85 ”
” ” 1. Rygfinne	180 ”
” ” 2. ”	100 ”
” ” Gatfinne	77 ”
” ” Halefinne (ovre Flig).....	165 ”
” ” Bugfinne.....	95 ”
Højden af 1. Rygfinne	35 ”
” ” 2. ”	53 ”
” ” Gatfinne	32 ”
Længden af Kopulationsorganet	9 ”

Hudbeklædningen var fuldt udviklet; Farven skifergraa.

¹⁾ Kortelig omtalt i Skyrsla 1913—14, S. 29.

27. *Petromyzon marinus* L. Havlampret.

I mine Meddelelser 1912, S. 31, gav jeg en kort Beretning om Havlamprettens Optræden ved Island i de den Gang sidstforløbne Aar. Siden har den ogsaa vist sig fra Tid til anden, og følgende Tilfælde har jeg faaet Oplysninger om: I Aarene 1910 eller 1911 fandt man to siddende paa Linebøjer ud for Reydarfjord (ifølge Oplysninger fra Stud. R. Beck). — Paa den ene af ovenfor omtalte, ved Vestmannøerne fangede Brugder sad der, ifølge Fangeren, Hr. Agúst Gíslason's Udsagn, mange Eksemplarer, de fleste af dem omkring Gattet. — En blev iagttaget siddende under Laaringen af Silledamper „Alken“, paa Thistilfjord sent i August 1914, men man kunde ikke faa fat i den. — En saa man siddende paa en Seydisfjord Motorbaad i Sommeren 1915, og én, 80 cm lang, blev taget paa en Motorbaad i Midnessjór (Sydvestkysten) d. 24de Novbr. samme Aar. — Sommeren 1916 blev én iagttaget paa en Motorbaad sammesteds (meddelt af Skipperen). En blev fanget paa en Sej i Jökuldjúp (Faksebugten) i Slutningen af Juli 1918 (foræret til Samlingen). — Endelig blev en fundet paa en Baad fra Isaffjord i Efteraaret 1919.

Naar man sammenholder disse Oplysninger med de før givne, viser det sig, at Havlampretten er slet ikke saa sjælden ved Island, og at den hovedsagelig viser sig i den sidste Halvdel af Aaret.

Til de ovenfor givne Oplysninger om sjældnere islandske Fiske vil jeg føje, at den lille Ulkefisk af Slægten *Artdiellus*, som har været kendt fra Island under Navnet *A. uncinatus* Rhdt. ifølge Professor Knipowitsch's Undersøgelser paa Materiale fra forskellige Have, deriblandt fra Island, tilhører (og det samme er Tilfældet med de europæiske og Spitsbergenske) en egen Art, *A. europæus* Kn. (Velvilligst meddelt af Prof. A. d. Jensen).

Det er nu for syvende Gang, at jeg i nærværende Aarskrift giver smaa Bidrag til Kundskaben om den islandske Fiskefauna, hvad der falder sammen med, at jeg nu i 25 Aar, i min Fritid, har beskæftiget mig med Undersøgelser af islandske Fiske, fra faunistisk, biologisk og økonomisk Side. Jeg anser det derfor passende at slutte dette Bidrag med en kort Oversigt over det fau-

nistiske Udbytte af mit Arbejde, idet jeg ogsaa henviser til mit ovenfor ofte citerede, i 1909 udkomne, Arbejde: Oversigt over Islands Fiske.¹⁾

Nogle Aar førend jeg begyndte mine Undersøgelser, havde Mag. Ben. Grøndal, den Gang Bestyrer af vor lille Naturhist. Samling, udgivet en Liste over de den Gang kendte islandske Fiske, omfattende henimod 70 Arter.²⁾ I 1897 kommer mit første Bidrag i Vidensk. Meddelelser omhandlende *Raja fullonica* som ny for Landets Fauna.³⁾ Næste Bidrag følger i 1899 omhandlende 3 ny Arter til: *Scomber scombrus*, *Molva byrkelange* (hvis Forekomst ved Island jeg den Gang ikke vidste, at Holt havde konstateret allerede i 1892) og *Centrophorus squamosus* (beskrevet af Ad. S. Jensen) og desuden Oplysninger om Brugdens Forekomst ved Island i nyere Tid. — I 1903 kommer igen et Bidrag med 6 ny Fiskearter: *Gadus poutassou*, *Gadus Esmarki*, *Raja clavata*, *Brama Rayi*, *Coryphænoides (Macrurus) rupestris* og *Orthogoriscus mola*, samt Oplysninger om 5 sjældne Fiske, *Zeugopterus megastoma*, *Scomber scombrus*, *Centrophorus squamosus*, *Selache maxima* og *Molva byrkelange*. — I 1905 føjes 3 ny Arter til: *Scopelus caninianus*, *Palinurichthys perciformis* og *Mugil chelo*. — I 1907 kommer der endnu 5 ny Fiske til: *Argentina silus*, *Phycis blennioides*, *Callionymus lyra*, *Regalecus glesne* og *Aphanopus Schmidtii* og ny Oplysninger om *Orthogoriscus mola* og *Mugil chelo*. — I 1912 kommer et Bidrag med 7 ny Fiske: *Conger vulgaris*, *Lycodes Esmarki*, *Marcrurus Fabricii*, *Merluccius vulgaris*, *Gymnelis viridis*, *Motella Reinhardti* og *Galeus vulgaris* og nærmere Oplysninger om 8 før kendte Fiske: *Centrolophus britannicus*,⁴⁾ *Aphanopus Schmidtii*, *Trachypterus arcticus*, *Notacanthus nasus*, *Phycis borealis*,⁴⁾ *Plagiodus ferox* og *Petromyzon marinus*. — Endelig føjes i nærværende Bidrag 10 Arter, ny for Faunaen til, og gives supplerende Oplysninger om 26 Fiske. — I de ovenfor omtalte 25 Aar har jeg saaledes faaet fat i eller indført i Litteraturen

¹⁾ Skrifter udg. af Kommissionen for Havundersøgelser. Nr. 5, København 1909.

²⁾ Skyrsla hins ísl. náttúrufræðisfélags, 1890—91.

³⁾ Navnet *Raja fullonica* figurerede før i den islandske Fiskelitteratur som synonymt med *R. radiata* og dens isl. Navn, náskata, som synonymt med skata.

⁴⁾ Begge anført som ny for Island i min Oversigt, 1909.

30 før ukendte Fiske (hvoraf enkelte, som *Gadus Esmarki*, er meget talrige) ved Island, og kunnet give supplerende Oplysninger om mange af disse og andre sjældnere Fiskes Forekomst og Livsforhold, dels i de her omtalte Bidrag, dels i min „Oversigt“ over Islands Fiske. I dette Arbejde, der udkom i 1909, behandlede 106 Fiskearter, som tilhørende den islandske Fauna (indenfor 200 Fv. (ca. 400 m) Dybdegrænsen og nogle Arter, kendte fra lidt større Dybde, blev nævnt). Naar nu de 7 Fiske fra 1912, *Raja lintea*¹⁾ og de 11 i nærværende Bidrag nævnte ny Fisk føjes til de i min „Oversigt“ behandlede 106 Arter, da bliver Antallet paa de ved Island indenfor ca. 400 m's Dybde kendte Arter 125, eller ca. 55 flere end i Grøndal's Liste fra 1891, og sikkert tør man gøre Regning paa flere endnu.

Tavleforklaring.

Pl. III.

- Fig. 1. *Ceratias Couesii* (Gill). Gengivelse af hele Fisken.
 „ a. Lanternen, sét bagfra.

Pl. IV.

- Fig. 1. *Pristiurus Jensenii*, n. sp., Gengivelse af hele Fisken.
 „ 2. *Scyllium Laurussonii*, n. sp., Gengivelse af hele Fisken.

Pl. V.

- Fig. 1. *Centrophorus Jonssonii*, n. sp. Gengivelse af hele Fisken.
 „ 2. Samme, Hovedets Underside (skitseret).
 „ 2. a—b. Skæl set fra oven.
 „ 2. c. „ „ skraas fra Siden.
 „ 2. d. „ , optisk Længdesnit.
 „ 2. e. Tænder af forskellig Form fra begge Kæber.
 „ 3. *Pristiurus Jensenii*, Hovedets Underside (skitseret); Snudens Porefelt antydet.
 „ 3. a. Et Stykke Skind med Skæl.

¹⁾ Hvis Æggekapsler H. C. Williamson har faaet fra Island (Fisheries Scotl. Sci. Invest. 1912. I.).

- Fig. 3. b. Skæl af forskellig Form.
" 3. c. Et Stykke af Halefinnens Overkant med nogle Fulkralskæl.
" 3. d. En Del deraf, stærkere forstørret.
" 3. e. Tænder fra begge Kæber.
" 4. *Scyllium Laurussonii*, Hovedets Underside (skitseret); alle Pore-
felter antydet.
" 4. a—c. 3 Skæl, c i optisk Længdesnit.
" 4. d. Tænder fra begge Kæber.
-

17—5—1922.